

ੴ

ਅਸਾ ਦਿ ਵਾਰ

ਅਧ್ಯਾਤਮਿਕ ਕਠਿਗੇ ਪਯਾਨ
ਕਨ੍ਹਡ ਅਨੁਵਾਦ

ಸೂಚ್ಯಂಕ

1. ಆಸಾ ದಿ ವಾರ್ -----	1
2. ಅರ್ದಾಸ್-ಪ್ರಾರ್ಥನೆ -----	59
3. ಆತ್ಮದ ಹಾದಿ -----	63
4. ಜರ್ನಿಗಾಗಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ -----	65
5. ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ -----	68
6. ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ -----	72
7. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ರತೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಸಾರ -----	74

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher

© Sikhbookclub.com

Chino, Ca 91710

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ಎಲ್ಲರ ಭಗವಂತ ಆ ಪರಮಪಿತ ಒಬ್ಬರೇ, ಅವರ ಹೆಸರು ಸತ್ಯ, ಅವರೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ. ಅವರು ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಭಯಮುಕ್ತ, ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಅವರಿಗೆ ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಕಾಲಾತೀತ ಬ್ರಹ್ಮಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಅಮರ, ಅವರು ಹುಟ್ಟು ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸ್ವತಃ ಪ್ರಕಾಶಿತರಾಗಿದ್ದು ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ

ਆಸಾ ಮಹಲಾ ੧ ॥

॥ ಅಸ ಮಹಲ 1 ॥

ਵਾਰ ਸਲੋਕಾ ਨਾਲಿ ಸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ಶ್ಲೋಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಪದ್ಯಗಳೂ ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊದಲ ಮೆಹಲ್ ನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. " "ಪೌಢಿಯಾ ಡುಂಡೆ ಅಸ್ರಾಜಾ" ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದು

ਸಲੋಕು ਮಃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਬਲಿਹਾਰੀ ਗੁರ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹಾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥

ನನ್ನ ಆ ಗುರುವಿನ ಬಳಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ನೂರು ಬಾರಿ ಲ್ಲಾ ತ್ಯಜಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ

ਜਿਨಿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ ਲಾಗੀ ਵਾਰ ॥੧॥

ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ದೇವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. 1॥

ಮಹಲಾ ੨ ॥

ಮಹಾಲ 2॥

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ನೂರು ಚಂದ್ರರು ಉದಯಿಸಿದರೂ, ಸಾವಿರಾರು ಸೂರ್ಯರು ಬೆಳಗಿದರೂ

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥

ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಬೆಳಕು ಇದ್ದರೂ, ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತದೆ. 2॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨಿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಗುರುವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೋ

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥

ਅਵਰਨੂੰ ਨਿಷ್ਪ੍ਰਯੋਜਕ ਵਲੀਨੰਤ ਵਧਵੇਂਦੁ ਪਰਿਗਣੀਸੀ ਨਿਜਨ ਗਦ੍ਹੇ
ਵਸੇਯਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਹੇਠਵੰਤ ਹੋਲਦਲੀ, ਬਿੱਛ ਓ ਨਿਸ਼੍ਪ੍ਰਯੋਜਕ ਵਲ੍ਹੁ
ਅਵਰ ਯਜਮਾਨਰਾਗੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੩॥

ਓ ਬਡਪਾਯੀਗਲੁ ਬੇਝੇਯੁਤ੍ਤਵੇ ਓਦਰੇ ਅਵੁਗਲ ਦੇਹਵੁ ਬੂਦਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ. 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰਿ॥

ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥

ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਯੰਭੂ ਓਗਿਰੁਵਰੁ, ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦ੍ਹਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰ ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਸਹ
ਸ੍ਵਤਃ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥

ਓਰਡਨੇਯਦਾਗਿ, ਅਵਰੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਿਯਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦ੍ਹਾਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦਰਲੀ ਕੁਲੀਤੁ,
ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਵਿਸ੍ਰਣੇਯਨ੍ਨੁ ਓਸਕ੍ਰਿਯਿੰਦ ਵੀਕ੍ਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਨੀਵੇ ਜਗਤ੍ਤਨ੍ਨੁ ਨੀਡੁਵਵਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਕ੍ਰੁਤ੍ਤਾਰੁ, ਨੀਵੁ
ਪ੍ਰਸਨ੍ਨਰਾਗਿ ਜੀਵਿਗਲੀਗੇ ਊਡੁਗੋਰੇਗਲਨ੍ਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤੀਰਿ ਮਤ੍ਤੁ ਨੀਮ੍ਹੁ
ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਿਯਨ੍ਨੁ ਹਰਡੁਤ੍ਤੀਰਿ

ਤੂੰ ਜਾਣੇਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥

ਓ ਕ੍ਰੁਤ੍ਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਸਵਯੰਭੂ, ਨੀਵੁ ਜੀਵਿਗਲੀਗੇ ਜੀਵਵਨ੍ਨੁ ਕੋਡੁਵੀਰਿ ਮਤ੍ਤੁ
ਨੀਮ੍ਹੁ ਐਝੇਯੰਤ ਜੀਵਵਨ੍ਨੁ ਤੇਗੇਯੁਤ੍ਤੀਰਿ

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੇ ਚਾਉ ॥੧॥

ਨੀਮ੍ਹੁ ਮਤ੍ਤੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਿਯਲ੍ਲਾਗੁਵ ਛਮਤ੍ਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਅਦਰਲੀਯੇ ਕੁਲੀਤੁ
ਓਸਕ੍ਰਿਯਿੰਦ ਵੀਕ੍ਰਿਸੁਤ੍ਤੀਦ੍ਹੀਰਿ. 1॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥

ਓ ਕ੍ਰੁਤ੍ਤਾਰੇ, ਨੀਮ੍ਹੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿ, ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਡਦ ਵਲ੍ਲਾ, ਭਾਗਗਲੁ ਸਤ੍ਯ

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯ ਹਦਿਨਾਲੁ, ਲੋਕਗਲੋ ਸਤ੍ਯ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਿ, ਸੂਰ੍ਯ, ਚੰਦ੍ਰ, ਨਕ੍ਸ਼ਤ੍ਰਗਲੋ ਆਕਾਰਗਲੋ ਸਤ੍ਯ

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥

ਨਿಮ್ಮ ಎਲ੍ਲਾ ਕਾਰ੍ਯਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿಮ್ಮ ಎਲ੍ਲਾ ਆਲੋਚਨੇਗਲੁ ਨਿਜ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਆਦੇਸ਼ਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਸਭਾਸ਼ਾਨਵੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਤੀਰ੍ਥੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਓ ਕਰ੍ਤਰੇ, ਨਿಮ್ಮ ਕਾਰ੍ਯਗਲੁ ਨਿਜ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਾਮ ਰੂਪਦ ਪਤੰਗਵੁ ਕੂਡ ਸਤ੍ਯਵਾਗਿਦੇ

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਾਂਤਰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਕ੍ਰੋੜਾਂਤਰ ਜੀਵੀਗਲੁ ਨਿಮ್ಮਨ੍ਨੁ ਸਤ੍ਯਵੇਂਦੁ ਕਰ੍ਯੁਤ੍ਤਵੇ

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥

ಎਲ੍ਲਾ ਲੋਕੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ಎਲ੍ਲਾ ਬਲਵੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨਲ੍ਲਿ ਮਾਤ੍ਰ

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥

ਨਿಮ್ಮ ਵ੍ਧਵ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿಮ್ಮ ਸੌਂਦਰ੍ਯ ਨਿਜ

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਸਾਮ੍ਰਾਟ੍ਰੇ, ਨਿಮ್ಮ ਪ੍ਰਕ੍ਰੁਤਿਯੁ ਨਿਜਵਾਗਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰੁ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਵਰ੍ਰੋ ਅਵਰ੍ਰੋ ਸਤ੍ਯਵੇ

ਜੈ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥

ਓਦਰੇ ਹੁਟ੍ਵੁਤ੍ਤਾ ਸਾਯੁਤ੍ਤਲੇ ਭਰੁਵ ਜੀਵੀਗਲੁ ਸੰਪੂਰ੍ਣਵਾਗਿ
ਹਸਿਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਾਰੇ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥

ಆ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು, ಅವರ ಹೆಸರು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜಾ ಸਚੁ ನਿਆਉ ॥

ದೇವರ ಉಪಮೇಯವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ, ಅವರ ನ್ಯಾಯವು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ಜಾ ನಿಹਚಲ ಥಾਉ ॥

ಆ ಯಜಮಾನನ ಹಿರಿಮೆ ದೊಡ್ಡದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ಭಂಗಿಯು ಅಚಲವಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ಜಾಣೆ ಆಲಾਉ ॥

ಅವರ ಭಕ್ತರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ
ಹಿರಿಮೆಯೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ಬುಝೆ ಸಖಿ ಭಾਉ ॥

ದೇವರ ಹಿರಿಮೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಯ
ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਵਡੀ ವਡਿਆਈ ಜಾ ಪುಡಿ ನ ದಾತಿ ॥

ಭಗವಂತನ ಸ್ತುತಿ ದೊಡ್ಡದು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಯಾರ ಪರಾಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ
ತನ್ನ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ವਡੀ ವਡਿਆਈ ಜಾ ಆಪೆ ಆಪಿ ॥

ಅವರೇ ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯೂ ದೊಡ್ಡದು

ਨಾನಕ ಕಾರ ನ ಕಥನಿ ಜಾਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಭಗವಂತನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ಕੀತಾ ಕರಣಾ ಸರಬ ರಜಾਇ ॥೨॥

ದೇವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು
ಅವರ ಸ್ವಂತ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. 2॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ಮಹಾಲ 2॥

ਇਹੁ ਜಗੁ ಸਚੈ ಕੀ ਹੈ ಕੇਠੜੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸು ॥

ಈ ಜಗತ್ತು ನಿಜವಾದ ಭಗವಂತನ ನೆಲೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಆ ಪರಮ ಸತ್ಯವು ಅದರಲ್ಲಿ
ನೆಲೆಸಿದೆ

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹ ਆਜ਼੍ਯੋਂਦਿ ਕੰਲਵੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਤਮੋਲ੍ਹਾਗੇ ਓਂਦਾਗਿਸੁਤਾਰੇ ਮੁਤ੍ਹੁ
ਅਵਰ ਆਜ਼੍ਯੋਂਦਿ ਅਨੇਕ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਇਕਨ੍ਹਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ਇਕਨ੍ਹਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ਅਵਰ ਆਜ਼੍ਯੋਂਦਿ ਕੰਲਵੁ ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਮਾਯੋਂਦਿ ਹੋਰਤੰਗੇਦੁ ਕੰਲਵਰਨੁ
ਮਾਯੋਂਦਿ ਜਾਲਦਲੀ ਨੇਲੇਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅਵਰੁ ਯਾਰਨੁ ਊਦ੍ਹਰਿਸੁਤਾਰੇ ਓਂਦੁ ਸਹ ਹੇਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਖਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਦੇਵਰੁ ਸ੍ਵਤਃ ਯਾਰੀਗੇ ਜਾਨਵਨੁ
ਬਹਿਰੰਗਪਡਿਸੁਤਾਰੇਯੋ ਓ ਗੁਰੂਵੀਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਤੀਲੀਦਿਦੇ. 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ ॥

ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਜੀਵੀਗਲਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਤਿ ਨੰਤਰ, ਦੇਵਰੁ ਅਵਰ ਕਾਯਗਲ ਲੇਖਵਨੁ
ਨੀਡਲੁ ਧਰਮਰਾਜਨੁ ਨੇਮਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ

ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥

ਅਲੀ ਧਰਮਰਾਜਨ ਮੁੰਦੇ ਸਤ੍ਯਦ ਪੁਕਾਰ ਨਿਰਯੋਂ ਕ੍ਰੋਗੋਂਡੁ ਦੁਸ਼੍ਟ
ਪਾਪੀਗਲਨੁ ਆਰਿਸਿ ਬੇਪਡਿਸਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ, ਸੁਲ੍ਘਗਾਰਰੀਗੇ ਅਲੀ ਸ਼ਾਨ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ
ਮੁਤ੍ਹੁ ਅਵਰਨੁ ਕਪਾਗਿਸਿ ਨਰਕਕ੍ਰੇ ਤਲ੍ਹਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੁੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹਰੈ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਸੁਲ੍ਘਗਾਰਰਨੁ ਅਲੀ ਬਿਡਲਾਗੁਵੁਦਿਲੁ ਮੁਤ੍ਹੁ ਕਪੁ ਬੱਝੇ ਧਰਿਸਿ ਨਰਕਕ੍ਰੇ
ਓਸੇਲਾਗੁਵੁਦੁ.

ਤੋਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਰ ਨਾਮਦ ਭਕਤਿਯੁਲ੍ਹਵਰੁ ਗੇਲੁਤਾਰੇ ਮੁਤ੍ਹੁ ਮੋਸ
ਮਾਡੁਵਵਰੁ ਸੋਲੁਤਾਰੇ

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

ਜੀਵੀਗਲ ਕਰਮਗਲ ਲੇਖਵਨੁ ਬਰੋਂਦੁ ਭਗਵੰਤ ਧਰਮਰਾਜਨੁ
ਨੇਮਿਸਿਦ੍ਹਾਰੇ. 2॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮੁਹਾਲ 1॥

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨੀਵੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਭੰਡਗਲੁ ਮੁਤੁ ਨੀਵੁ ਰਚਿਸਿਦ ਵੇਦਗਲੁ
ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਵੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥

ਨੀਵੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਭੇਦਗਲੁ ਨੀਵੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸਿਦ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗਲੁ ਕੂਡ ਵਿਚਿਤ੍ਰ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥

ਵਿਵਿਧ ਆਕਾਰਗਲੁ ਮੁਤੁ ਬਣ੍ਯਗਲੁ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥

ਭੱਤਲੇਯਾਗਿ ਤਿਰੁਗਾਡੁਵ ਏਲਾ ਜੀਵੀਗਲੁ ਨੀਵੁ, ਨਾਨੁ ਭਰਗਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥

ਗਾਫੀ ਮੁਤੁ ਨੀਰੁ ਸਹ ਵਿਸ਼੍ਵਯੁਕ੍ਤੁ ਚਾਰਣਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥

ਅਨੇਕ ਰੀਤਿਯੁ ਭੰਕੀਗਲੁ ਅਦ੍ਭੁਤ ਆਟਗਲੁ ਆਡੁਤ੍ਰਵੇ ਏਭੁਦੁ
ਆਸ਼੍ਵਯੁਕਰਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥

ਭੂਮੀਯੁ ਅਸ਼੍ਰਿਤ੍ਵਾ ਆਸ਼੍ਵਯੁਕਰ ਵਿਸ਼ਯਵਾਗਿਦੇ ਮੁਤੁ ਜੀਵੀਗਲੁ ਮੂਲਦ
ਨਾਲੁ ਮੂਲਗਲੁ ਸਹ ਆਸ਼੍ਵਯੁਕਰਵਾਗਿਵੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥

ਜੀਵੀਗਲੁ ਰੁਚਿਯਲੀ, ਤੋਡਗਿਰੁਵ ਪਦਾਰਥਗਲੁ ਸਹ ਆਸ਼੍ਵਯੁਕਰਵਾਗਿਵੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੇਗੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੇਗੁ ॥

ਸੁਯੋਗ ਮੁਤੁ ਵਿਯੋਗਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਗੁ ॥

ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਹਸਿਵੁ ਮੁਤੁ ਭੁਖਾਰਾਮੀ ਸਹ ਆਸ਼੍ਵਯੁਕ੍ਤੁ ਚਾਰਣਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥

ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯੁ ਸੁਤਿਯੂ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥

ਮਨੁಷ್ಯ ਦਾਰੀ ਤਪਿ ਮੁਤੁ ਸਰਿ ਦਾਰੀਗੇ ਬਰੁਵੁਦੇ ਵਿਚਿਤੁ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥

ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੀਵੀਗਲ ਹਤਿਰਵੁਰੁ ಇਦ੍ਵਾਰੇ ਮੁਤੁ ਅਵੁਗਲਿੰਦ ਦੂਰਵੁਰੁ ಇਦ੍ਵਾਰੇ
ਏਭੁਦੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਗਤਿ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥

ਓ ਭਕਤੁਰੁ ਦੇਵਰਨੁ ਨੇਰਵਾਗਿ ਕਣ੍ਹਾਰੇ ਕਾਨੁਵ ਅਦ੍ਭੁਤਰੁ

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਹੋਲੁਤਾਰੇ, ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਮਹਾਨਾ ਵਿਸਮਾਦੁਵਨੁ ਕੰਡੁ ਨਾਨੁ
ਬੇਰਗਾਦੇ

ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥

ਨਿਮ੍ਰੁ ਸ੍ਵਭਾਵਦ ਓ ਅਗਾਧ ਅਦ੍ਭੁਤਵਨੁ ਅਤ੍ਯੰਤ ਅਦ੍ਭੁਤਵੰਤਰੁ ਮਾਤ੍ਰੁ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਲੁਬਹੁਦੁ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਾਲ 1॥

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥

ਏਨੁ ਨੋਡਿਦਰੁ ਕੇਲਿਦਰੁ ਅਦੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯੋਲਗੇ ਅੰਤਰਗਤਵਾਗਿਦੇ, ਭਯੁ
ਮੁਤੁ ਸੰਤੋਖਦ ਸਾਰਵੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਰੁਤੁਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥

ਓਕਾਸੁ ਮੁਤੁ ਭੁਗਤ ਜਗਤਿਨਲਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮਾਤ੍ਰੁ ਇਦੇ ਮੁਤੁ ਓ ਸੰਪੂਰਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵੇਦਗਲੁ, ਪੁਰਾਣਗਲੁ, ਸ਼ਰੀਯਤ ਮੁੰਤਾਦ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਗਲੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯਿੰਦ
ਰਚਿਸਲ੍ਪਟਿਵੇ ਮੁਤੁ ਏਲਾ ਓਲੋਚਨੇਗਲੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯਿੰਦ ਰਚਿਸਲ੍ਪਟਿਵੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਾਵੁ ਤਿਨ੍ਨਬੇਕੁ, ਕੁਡਿਯਬੇਕੁ ਮੁਤੁ ਧਰਿਸਬੇਕੁ ਏਕੰਦਰੇ
ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯੁ ਕਾਰਣਦਿੰਦਾਗਿ ਏਲ੍ਲੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਦੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥

ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਯੁ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਜੀਵੀਗਲਿ, ਜਾਤੀਗਲੁ, ਬੰਨ੍ਹਗਲੁ ਮੁਤੁ
ਪ੍ਰਕਾਰਗਲਿਵੇ

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥

ਪ੍ਰਕೃਤੀಗೆ ಅਨುਗುಣವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದು ಇದೆ, ಪ್ರಕೃತੀಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆ ಇದೆ

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥

ಪ੍ਰಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಇದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿ ಮತ್ತು ಮಣ್ಣು ಇದೆ

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಒಡೆಯ ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದ ಕಾರಣದಿಂದ ನೀವು ಬಹಳವಾಗಿ ವೈಭವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੇ ਤਾਕੁ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವರು ತನ್ನ ಆದೇಶದಂತೆ ಅವನ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಆದೇಶದಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.॥2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ ॥

ਆਪੀਨੈ ਭੇਗ ਭੇਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮਝਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥

ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ನಂತರ, ಅವನು ಮರಣದ ನಂತರ ಕುಸಿಯುತ್ತಾನೆ ಅಂದರೆ ಆತ್ಮವು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತದೆ

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ

ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥

ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಖಾತೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಿವರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥

ಶಿಕ್ಷೆಯಾದಾಗ ತನಗೆ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈಗ ಇವರ ಗೋಳು ಕೇಳುವವರಾರು?

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

ಅಜ್ಞಾನಿಯು ತನ್ನ ಅಪರೂಪದ ಜೀਵನವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಿದನು. 3॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮੁਹਾਲ 1॥

ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥

ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਅਨੇਕ ਰੀਤੀਯ ਗਾਝੀਗਲੁ ਯਾਵਾਗਲੂ ਬੀਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਮੀਤਰ ਨਦੀਗਲੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਹਰਿਯੁਤ੍ਰਵੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥

ਬੇਂਕੀਯੁ ਅਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰ ਤਨ੍ਨ ਕੇਲਸਵਨ੍ਨੁ ਮਾਡੁਤ੍ਰਵੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥

ਭੂਮੀਯੁ ਭਾਰਦਲੀ ਹੁਤੁਹੁਗੀਦੇ ਂਬ ਭਯਦਲੀਦੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥

ਭੰਦ੍ਰਨੁ ਮੇਘਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਵਨੁ ਤਲੇਯ ਮੇਲੇ ਭਾਰਵਨ੍ਨੁ ਹੋਤ੍ਰੁ
ਤੀਰੁਗੁਵੁਦੁ ਦੇਵਰ ਆਦੇਸ਼ਦ ਮੇਰੇਗੇ ਮਾਤ੍ਰੁ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥

ਧਰਮਰਾਜ ਭਯਦਿੰਦ ਤਨ੍ਨ ਬਾਗੀਲੀ ਨਿੰਤੀਦ੍ਰਾਨੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥

ਸੂਰ੍ਯੁ ਮਤ੍ਰੁ ਚੰਦ੍ਰਰੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰੁ ਸਕ੍ਰਿਯਰਾਗੀਦ੍ਰਾਰੇ

ਕੋਹ ਕਰੇੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰਤੁ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਗਟ੍ਵੀਲੇ ਮ੍ਰੇਲੀ ਨਡੇਦਰੂ ਅਵਨ ਪਯਨਕੇ ਕੋਨੇਯੇ ਭਲ੍ਲ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥

ਸਿੰਦ੍ਰੁ ਬੁੰਦ੍ਰੁ ਦੇਵਤਾ ਮਤ੍ਰੁ ਨਾਥ ਯੋਗੀਗਲੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰੁ
ਚਲੀਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥

ਆਕਾਸਵੁ ਭਯਦਿੰਦ ਸੁਤ੍ਰਲੂ ਹਰਡੀਦੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥

ਮੁਹਾਨ੍ ਯੋਧਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਵੀਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀ ਮਾਤ੍ਰੁ
ਸਕ੍ਰਿਯਰਾਗੀਦ੍ਰਾਰੇ

ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥

ਦੇਵਰ ਭਯਦਲੀਯੇ ਜਨ ਹਿੰਡੁਗਲੁ ਹੁਟੀ ਸਾਯੁਤਵੇ

ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਭਯਦਲੀ ਪ੍ਰਤੀਯੋਬ੍ਧਰ ਭਵਿಷ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਨਿਰਧਰਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਰੂਪ, ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇਵਰੁ ਨਿਰਧਰਿਸਿਦ੍ਧਾਰੇ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰਭੀਤ, ਰਾਮਨੰਤਕ
ਭਤਰਰੁ ਅਵਰ ਪਾਦਦ ਧੁਲੀਨਝੇ

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਨ੍ਹਯੁ ਅਵਰ ਲੀਲੇਯ ਅਨੇਕ ਕਥੇਗਲੁ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ ਜਨਪ੍ਰਿਯਵਾਗਿਵੇ
ਮਤ੍ਰੁ ਅਨੇਕ ਪੰਡਿਤਰੁ ਵੇਦਗਲਨ੍ਨੁ ਪਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥

ਅਨੇਕ ਭਿਕ੍ਸੁ ਕਰੁ ਨ੍ਯਤ੍ਯਗਾਰਰਾਗਿਦ੍ਧਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਤਾਝਕੇ ਤਕ੍ਯੰਤ
ਚਲਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥

ਰਾਸਧਾਰੀਗਲੁ ਮਾਰੁਕਟੀਕੇ ਬੰਦੁ ਸੁਝੁ ਰਾਸ ਤੋਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੇਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥

ਅਵਰੁ ਰਾਜ-ਰਾਣੀਯਰੰਤ ਨਠਿਸੁਤ੍ਤਾ ਹਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ ਮਤ੍ਰੁ ਅਸੰਬਦ੍ਧਵਾਗਿ
ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥

ਲਕ੍ਸ਼ਗਟੀਕੇ ਬੇਲੇਬਾਝਵ ਕੀਵੀਯੋਲੇ, ਲਕ੍ਸ਼ਗਟੀਕੇ ਬੇਲੇਯ ਹਾਰ ਧਰਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੁ ਆਭਰਣਗਲਨ੍ਨੁ ਧਰਿਸਿਰੁਵ ਦੇਹਗਲੁ ਬੂਦੀਯਾਗੁਤ੍ਤਵੇ

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥

ਕੇਵਲ ਮਾਤਿਨਲੀ ਜਾਨੁ ਨ ਸਿਗੁਵੁਦਿਲੁ, ਭਦਨ੍ਨੁ ਵਰ੍ਣਿਸੁਵੁਦੁ ਕਬ੍ਧਿਨਦਝੁ
ਕਝੁ

ಭಗವಂತನ ಕರುಣೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೋಸವು ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. 2॥

ಪೌರಿ॥

ದಯಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತ ಕರುಣಾಮಯಿ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿಜವಾದ ಗುರುವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ

ಈ ಆತ್ಮವು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುವಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಂತರ, ಸದ್ಗುರುವು ಅವರಿಗೆ ಪದದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರು

ಓ ಲೋಕದ ಜನರೇ, ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಿ, ಸದ್ಗುರುವಿನಂತಹ ಮಹಾನ್ ದಾನಿ
ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿನ ಮೂಲಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ಗುರು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. 4॥

ಪದ್ಯ 1 ||

ರಾಸ್‌ಫಾರಿಯು ರಾಸ ಮಾಡಿದಂತೆ, ದೇವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ರಾಸ ಲೀಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಸಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಘಂಟೆಗಳು ಕುಣಿಯುವ ಗೋಪಿಯರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಹರಗಳು ಕಾನ್ಡ್ ಗೋಪಾಲರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಈ ರಾಸ ಲೀಲೆಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಆಭರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರರು ವೇಷಧಾರಿಗಳು

ಇಡೀ ಭೂಮಿಯು ನಾಟಕಕಾರರಿಂದ ತುಂಬಿದೆ, ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ

ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದೆ

ਨਾਨਕ ਮੁಸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಜಗತ್ತು ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಲೂಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಮದೂತ ಅದನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿಸುತ್ತಾನೆ. 1॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਵਾਇਨಿ ਚੇਲੇ ਨਚਨಿ ਗੁਰ ॥

ಸಮಾಜದ ಅದ್ಭುತ ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಶಿಷ್ಯರು ತಾಳವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಗುರುಗಳು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨಿ ಫೆਰਨಿ ಸಿਰ ॥

ಅವರು ತನ್ನ ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ

ਉਡಿ ਉਡಿ ರಾವಾ ಝಾಟೆ ਪಾਇ ॥

ಅವರ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲಿನ ಮೇಲೆ ಧೂಳು ಹಾರುತ್ತದೆ

ವೇಖೆ ಲೆಖು ಹಸೈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥

ಈ ತಮಾಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಜನರು ನಕ್ಕು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ

ರੋਟੀਆ ಕਾਰਣਿ ਪುರಹಿ ತಾಲ ॥

ರೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಅವರು ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ

ਆಪು ಪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥

ಅವರು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೀಳಿಸುತ್ತಾರೆ

ਗಾವਨಿ ਗੋਪੀਆ ਗಾವਨಿ ਕಾನ್ ॥

ಜಗದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಜೀವಿಗಳು ಗೋಪಿಯರು ಮತ್ತು ಕಾನ್ಯಾ ಆಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ

ਗಾವਨಿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ರಾಮ ॥

ಸೀತೆ, ರಾಜ ರಾಮನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥

ಆದರೆ ನಿರ್ಭೀತ ಮತ್ತು ನಿರಂಕಾರ ದೇವರ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ನಿಜ

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥

ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಯಾರು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਸੇವਕ ಸੇವਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥

ಯಾರ ಅದೃಷ್ಟವು ಅಧಿಕವಿರುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಸೇವಕರು ಭಗವಂತನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥

ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ರಾತ್ರಿಯು
ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥

ಗುರುವಿಚಾರದ ಮೂಲಕ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕಲಿತವರಿಗೆ

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥

ದಯಾಮಯರಾದ ಭಗವಂತ ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥

ಅನೇಕ ಕ್ರಷರ್‍ಗಳು, ನೂಲುವ ਛಕ್‍ಗಳು, ಗಿਰಣੀ ಮತ್ತು ಸೀਮೆಸುಣ್ಣ ಇವೆ

ਥਲ ਵਾਰੇਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥

ಮರುಭೂಮಿಯ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಸಹ ಅਨಂತವಾಗಿವೆ

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥

ಅನೇಕ ਤಿರುಗುವ, ಮಂਥਨ ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ਧਾನ್‍ಯಗಳನ್ನು ಹೊਰತೆಗೆಯುವ
ಯಂತ್ರಗಳಿವੇ

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥

ಪಕ್ಷੀಗಳು ਸੁਤਾಡುವಾಗ ಉಸಿರಾಡುವುದಿಲ್ಲ

ਸੁਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥

ಅನೇಕ ವਾਦ್ಯಗಳನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣದ ಶೂಲಗಳ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು
ತಿರುಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸುತ್ತುವ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರಗಳ ಎಣಿಕೆಗೆ ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥

ಮಾಯೆ ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಜೀਵಿಗಳನ್ನು ಧರ್ಮರಾಜನು ಅವರವರ
ಕರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯು ಅವನು ಮಾಡಿದ
ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤಿಯੋਂਦੁ ਜੀਵਿਯੂ ਤਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਯੋਂਗਲੀਂਗੇ ਅਨੁਗੁਣਵਾਗਿ ਨ੍ਯੁਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤ੍ਤਦੇ.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥

ਲੋਕਦ ਮੋਡੀਂਗੇ ਸਿੱਕ੍ਯ ਕੁਠੀਂਦੁ ਕੁਪ੍ਘੋਲੀਂਸਿ ਨਗੁਵਵਨੁ ਸਾਵਿਨ ਸਮਯਦਲੀਂ
ਅਭੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਰੋਹਿ ॥

ਅਵਨੁ ਹਾਰੁਵ ਮੂਲਕ ਤਪ੍ਪਿਸਿਕੋਲ੍ਯਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਯੁ ਅਧਵਾ
ਯਾਵੁਦੇ ਸਾਧਨੇਯਨ੍ਯੁ ਸਾਧਿਸਲੁ ਸਾਧ੍ਯਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਯੁ

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥

ਨ੍ਯੁਤ੍ਯ ਮਤ੍ਤੁ ਕੁਠੀਂਤਵੁ ਮਨਸ੍ਸਿਨ ਬਯਕੋਯਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਯਾਰ ਹ੍ਯੁਦਯਦਲੀਂ ਭਗਵੰਤਨ ਭਯਵਿਦੇਯੋ ਅਵਰ
ਹ੍ਯੁਦਯਦਲੀਂ ਆਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਰੁਤ੍ਤਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਮੁ ਹੇਸਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਤ੍ਤੁ ਨਿਮ੍ਮੁਹੇਸਰਨ੍ਯੁ ਸ੍ਮਰਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਯਾਰੂ ਨਰਕਕੇ ਹੋਗੁਵੁਦਿਲ੍ਯੁ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੀਵ ਮਤ੍ਤੁ ਦੇਹਵਨ੍ਯੁ ਭਗਵੰਤ ਕੋਲ੍ਯਿੰਦ੍ਵਾਰੇ, ਅਵਰੁ ਏਨੁ ਕੋਲ੍ਯਿੰਦ੍ਵਾਰੇਯੋ
ਅਦਨ੍ਯੁ ਜੀਵਿ ਤਿਨ੍ਯੁਤ੍ਤਦੇ. ਭਨ੍ਯੋਨੁ ਹੇਲੁਵੁਦੁ ਵ੍ਯਥ

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਓ ਜੀਵਿਯੋ, ਨੀਨੁ ਨਿਨ੍ਯੁ ਸ੍ਵੰਤ ਕ੍ਲੇਮਵਨ੍ਯੁ ਬਯਸਿਦਰੇ, ਪੁੰਨ੍ਯੁ ਕਾਯੰਗਲੰਨ੍ਯੁ
ਮਾਡਿ ਨੀਚ (ਵਿਨਮ੍ਯੁ) ਏਂਦੁਕਰੇਯਬੇਕੁ ਕਰੇਸਿਕੋ, ਅਂਦਰੇ, ਨੀਨੁ
ਵਿਨਮ੍ਯੁਰਾਗਿ ਊਲੀਯਬੇਕੁ

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥

ਓਭ੍ਯੁ ਬਲਿਸ਼੍ਯੁ ਵ੍ਯਕ੍ਰਿਯੂ ਵ੍ਯਦ੍ਵਾਪ੍ਯਵਨ੍ਯੁ ਦੂਰਵਿਡਲੁ ਬਯਸਿਦਰੂ, ਵ੍ਯਦ੍ਵਾਪ੍ਯਵੁ
ਤਨ੍ਯੁਦੇ ਆਦ ਵੇਸ਼ਦਲੀਂ ਬਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਕੇ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਮਾਨਵਨ ਆਯੁਸ਼੍ਯੁਦ ਗੰਠੰਗਲੁ ਮੁਗਿਦਾਗ ਓ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲੀਂ ਯਾਰੂ ਬਦੁਕਲੁ

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಜೀವನ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ನಂತರ, ಸಾವು ಮಾತ್ರ
ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ. 5॥

ਸਲੋਕ ੫: ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਮੁਸਲಮಾನਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥

ಮುಸ್ಲಿಮರು ಷರಿಯತ್‌ನ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು
ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ
ಅವರು ಶರಿಯತ್ ಅನ್ನು ಉನ್ನತ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು
ಕಾನೂನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ

ਬੰਦೆ ಸೇ ਜಿ ਪਵਹਿ ਵਿਚಿ ಬੰਦੀ ਵೇਖਣ ਕਉ ದೀದಾರು ॥

ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ನೋಡಲು ಶರಿಯತ್‌ನ ನಿರ್ಬಂಧಗಳೊಳಗೆ ಬೀಳುವವನು ದೇವರ
ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವಕ ಎಂದು ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ

ਹਿੰਦੂ ಸಾಲಾಹಿ ಸಾಲಾಹಿನಿ ದರಸನಿ ರੂਪಿ ಅಪಾರು ॥

ಹಿಂದೂಗಳು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದೇವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು
ಅವನ ರೂಪವು ಅನಂತ ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ತੀਰಥಿ ನಾವಹಿ ಅರಚಾ ಪುಜಾ ಅಗಾರ ವಾಸು ಬಹಕಾರು ॥

ಅವರು ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ದೇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು
ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ

ಜೊಗಿ ಸੁੰਨಿ ਧਿਆਵਨ੍ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ಯೋಗಿಗಳು ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ನಿರ್ಗುಣ ಪ್ರಭುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ
ಮತ್ತು ಕರ್ತಾರನ್ನು ಅಲಖ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ

ਸੂਖਮ ಮੂਰਤਿ ನಾಮੁ ನಿರੰಜನ ਕಾਇਆ ಕಾ ಆಕಾರು ॥

ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರಭುವಿನ ರೂಪವು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿದೆ, ಅವನ ಹೆಸರು ನಿರಂಜನ ಮತ್ತು ಈ
ಜಗತ್ತು ಅವನ ದೇಹ

ਸਤੀਆ ਮನಿ ಸੰਤੋਖੁ ಓਪਜੈ ਦੇಶೈ ಕೈ ವೀਚಾರಿ ॥

ದಾನಿಯ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ
ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ

ਦೇ ದೇ ಮੰਗಹಿ ಸಹಸಾ ಗುಣಾ ಸೇಖ ಕರೇ ಸੰಸಾರು ॥

ಆದರೆ ಅವನು ನೀಡಿದ ದೇಣಿಗೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸಾವಿರಾರು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ
ಮತ್ತು ಜಗತ್ತು ತನ್ನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು
ಹಾರೈಸುತ್ತಾನೆ

ਚੇਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੁੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥

ਕੱਲ੍ਹਰੁ, ਵਧੀਭਾਰੀਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੁਲ੍ਹੁ, ਨਡਵਲੀਕੇਯੁ ਪਾਪੀਗਲੁ ਅੰਤਹੁ
ਜਨਰਿਦ੍ਵਾਰੰਦਰੰ

ਇਕਿ ਹੇਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਉ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥

ਏਨਿਦ੍ਵਾਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਕਰਮੁਦ ਫਲਵਨ੍ਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੀ ਬਰਿਗ੍ਯੋਲ੍ਹਿ, ਭਲ੍ਹਿੰਦੁ
ਹੋਰਡੁਤ੍ਤਾਰੰ. ਅਵਰੁ ਯਾਵੁਦਾਦਰੁ ਫਲ੍ਹੇਯੁ ਕੰਲਸੁ ਮਾਡਿਦ੍ਵਾਰਾ?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥

ਸਮੁਦ੍ਰੁ, ਭੂਮੀ, ਦੇਵਤਗਲੁ ਨਗਰਗਲੁ, ਲੋਕਗਲੁ, ਸੂਰ੍ਯੁ, ਚੰਦ੍ਰੁ ਮੁਤ੍ਤੁ
ਨਕ੍ਸ਼ਤ੍ਰਗਲੁ ਓ ਜਗਤ੍ਤਿਨਲ੍ਹਿ, ਅਸੰਖ੍ਯਾਤ ਜੀਵੀਗਲਿਵੇ

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੁੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੰ, ਓ ਜੀਵੀਗਲੁ ਏਨੁ ਹੋਲੁਤ੍ਤਵੇਯੋ ਅਦੁ ਨਿਮਗੰ ਤੀਲਿਦਿਦੇ. ਨੀਵੁ
ਅਵਰਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰੋਸਿਸੁਵਵਰੁ

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਕ੍ਤਰੁ ਦੇਵਰ ਮਹਿਮੇਯਨ੍ਨੁ ਹੋਗਲੁਲੁ ਹਸਿਦਿਦ੍ਵਾਰੰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਰੁ
ਨਿਜਵਾਦ ਨਾਮਵੇ ਅਵਰੁ ਓਧਾਰਵਾਗਿਦੇ

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥

ਅਵਰੁ ਹਗਲੀਰੁਲੁ ਓਨੰਦਦਲ੍ਹਿ, ਭਰੁਤ੍ਤਾਰੰ, ਸਦ੍ਗੁਣੀਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ
ਪਾਦਦਲ੍ਹਿ, ਧੋਲੀਨੰਤਾਗੁਤ੍ਤਾਰੰ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1 ॥

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਰਆਰ ॥

ਓਭ੍ਯੁ ਮੁਸਲਿਮਨੁ ਸਤ੍ਰਾਗ, ਅਵਨਨ੍ਨੁ ਸਮਾਧਿ ਮਾਡਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ ਮੁਤ੍ਤੁ ਅਵਨੁ
ਦੇਹਵੁ ਜੀਫਿਮਣ੍ਯਾਗਿ ਬਦਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ, ਓਦਰੰ ਓ ਮਣ੍ਯੁ, ਕੁੰਬਾਰਨੀਗੰ ਬੰਦਾਗ

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥

ਅਵਨੁ ਅਦਰਿੰਦੁ ਪਾਤ੍ਰਗਲਨ੍ਨੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਭਟ੍ਯੀਗੰਗਲਨ੍ਨੁ ਤਯਾਰਿਸੁਤ੍ਤਾਨੇ, ਓ
ਲੁਰਿਯੁਵ ਜੀਫਿਮਣ੍ਯੁ, ਕੀਰੁਚੁਤ੍ਤਦੇ

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੇਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥

ਕਲਪੇ ਮਣ੍ਯੁ, ਸੁੱਟ੍ਯੁਹੋਦ ਨੰਤਰ ਮੁਤ੍ਤੁ ਸੁਡੁਵ ਕੰਡਗਲੁ ਅਦਰ ਮੇਲੇ
ਬਿਦ੍ਵੁ ਨੰਤਰ ਅਲੁਤ੍ਤਵੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੇ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥

ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತਾ ದೇਵರಿಗೆ ಸುಡುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ಅಥವಾ ಹೂಳುವುದು ಉತ್ತಮವೋ ಎಂಬ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಗುರುನಾನಕ್ ದೇವ್ ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ನಿಜವಾದ ಗುರುವಿಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚಿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ಭಗವಂತ ತನ್ನನ್ನು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲನೆ ಮಾಡಿದವರು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಭೇಟಿಯ ನಂತರ ಮುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ಸತ್ಯದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದವನು ಪ್ರಪಂಚದ ಜೀವದಾತನಾದ ದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು ಎಂಬುದು ಉತ್ತಮ ಆಲೋಚನೆ. 6॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ಮನುಷ್ಯ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ಅವನು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਾਇਆ ॥

ಯಾರಿಗೋ ಏನನ್ನೋ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ, ಯಾರಿಂದಲೋ ಏನನ್ನೋ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ ಎಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ

ಅವನು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡನು

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೇ ಅವನು ಸತ್ಯ ಹೇಳುವವನೂ ಸುಳ್ಳುಗಾರನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚಾರੁ ॥

ಪಾಪ ಮತ್ತು ಪುಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰಕಿ ਸੁರಗಿ ਅਵਤಾರು ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಮನುಷ್ಯ ನರಕ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹಸੈ ಹਉ ਵਿਚਿ ರೇವೈ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನಗುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅಳುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੇਵੈ ॥

ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಪಾಪಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಪವಿತ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜಾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੇਵੈ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಅವನು ತನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಾನೆ

ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ಆದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ವಿಮೋಚನೆಯ ಅಗತ್ಯ ರಹಸ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮಾಯೆಯನ್ನು ಸತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮರದ ನೆರಳಿನಂತೆ ಅದನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾನೆ

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥

ಅಹಂಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಜೀವಿಯು ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ

ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥

ಅಹಂಕಾರ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಬಾಗಿಲು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥

ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ਚರ್ਚೆಗಳಲ್ಲಿ ਸਿੱਕਿਹਾਕਿਕೊಳ್ಳುತ್ತಾನੇ

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੂਵਿਨ ਆਦੇਸ਼ਦੇ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਨ ਭਵਿਸ਼੍ਯਵਨੁ ਬਰੇਯਲਾਗਿ

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥

ਭਬ੍ਹ ਵ್ಯਕਤਿਯੁ ਤਨ੍ਹ ਸਿਦ੍ਧਾਂਤਦ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਨੰਬਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਤਾਨੇ.
1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਾਲ 2॥

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਕੇਵਲ ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਦ ਵਰਤਿਸੁਵੁਦੁ ਅਹੰਕਾਰਦ ਸ੍ਵਭਾਵ

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੇਨੀ ਪਾਹਿ ॥

ਓ ਅਹੰਕਾਰਵੇ ਜੀਵਿਗਲ ਬੰਧਨਗਲਿਗੇ ਕਾਰਣ, ਅਦਕ੍ਯਾਗਿਯੇ ਜੀਵਿਯੁ ਮੁਤ੍ਰੇ
ਮੁਤ੍ਰੇ ਜੀਵਦ ਵਿਵਿਧ ਰੋਪਗਲਿ, ਬੀਝੁਤ੍ਰਦੇ

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥

ਓ ਅਹੰਕਾਰਵੁ ਨਿਬਰਵਾਗਿ ಎਲ੍ਹਿ ਯੁਕ੍ਤੁਤ੍ਰਦੇ ਮੁਤ੍ਰੇ ਅਦਨੁ ਯਾਵ
ਵਿਧਾਨਦਿਨਦ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸਬਕੁਦੁ?

ਹਉਮੈ ਏਹੇ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰਦਿਨਦਾਗਿ ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਤਨ੍ਹ ਹਿੰਦਿਨ ਕਰਮਗਲ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਲੇਦਾਡੁਤ੍ਰਲੇ
ਭਰਬੇਕੰਬੁਦੁ ਦੇਵਰ ਆਸ਼ਯ

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੇਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥

ਅਹੰਕਾਰਵੁ ਦੇਫ਼ਕਾਲਦ ਕਾਯਿਲੇਯਾਗਿਦੇ ਆਦਰੇ ਅਦਕ੍ਯੇ ਚਿਕਿਤ੍ਸਯ
ਅਗਤ੍ਯਵਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਨਿਮ੍ਯਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦਰੇ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਗੁਰੁਵਿਨ ਮਾਤਿਨੰਤ
ਵਰਤਿਸੁਤਾਨੇ, ਭਦੁ ਓ ਰੋਗੇਗਕ੍ਯੇ ਮਦ੍ਯੁ. , , ਨਾਨਕ ਹੋਝੁਤ੍ਰਾਰੇ, ਓ ਜਨਰੇ, ਕੇਲ੍ਹਿਰਿ,
ਓ ਹੇਮ੍ਯੇ ਮੁਤ੍ਰੇ ਦੁਖਦ ਰੋਗੇਗਵੁ ਸੰਯਮਦਿਨਦ ਗੁਣਵਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. ਸੰਯਮਵੁ
ਯੁਚਿਤ ਆਨੰਦ ਮੁਤ੍ਰੇ ਸੰਪੂਰਣ ਤ੍ਯਜਿਸੁਵਿਕੇਯ ਨਡੁਵਿਨ ਸ੍ਵਯੰ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦ ਸ੍ਥਿਤਿਯਾਗਿਦੇ. , 2॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ਨਾਨਕ ਹੋਲੁਤਾਰੇ, ಕೇಳಿ, ಓ ಜನರೇ, ಈ ಹೆಮ್ಮೆ ಮತ್ತು ದುಃಖದ ರೋಗವು ಸಂಯಮದಿಂದ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ರತೆ ಎಂದರೆ ಮುಕ್ತ ಆನಂದ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹದ ನಡುವಿನ ಸಂಯಮದ ಸ್ಥಿತಿ., ೨.

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ॥

ਸੇವ ಕੀਤੀ ಸੰਤೆಖೀਈਂ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ಯಾರು ಒಂದು ಪರಮ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೋ, ಆ ತೃಪ್ತ ಜನರು ದೇವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ

ਓਨੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ಅವರು ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಇಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ

ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੇੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಬಂಧಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ದಿನನಿತ್ಯ ಕೊಡುವ ಮಹಾನ್ ದಾತ ನೀವು

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ಮಹಾನ್ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 7 ॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਪੁರਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਖਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥

ಓ ನಾನಕ, ಮನುಷ್ಯರು, ಮರಗಳೇ ಮರಗಳು, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ದಂಡೆಗಳು, ಮೋಡಗಳು, ಹೊಲಗಳು

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਤੰਡਾਂਹ ॥

ದ್ವೀಪಗಳು, ಪ್ರಪಂಚಗಳು, ಪ್ರದೇಶಗಳು, ವಿಶ್ವಗಳು

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥

ಜೆਰಜ ಸ್ವೇದಜ ಮತ್ತು ಉದ್ದಿಜ

ਸੈ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥

ਸਰೋਵਰ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ, ਵಾਸಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀਵಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ದೇਵರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ਤಿಳಿದಿದೆ

ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು
ಪೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ

ਜਿਨಿ ਕਰತੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥

ವಿಶ್ವವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ, ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ
ಮತ್ತುನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਸੈ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥

ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರು ಅದನ್ನು ಸ್ವತಃ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥

ಅವರು ದಯಾಮಯ ದೇವರು, ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಗೌರವವನ್ನು
ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ದೃಢವಾಗಿದೆ

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಸತ್ಯ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸದೆ ತಿಲಕ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ದಾರವನ್ನು
ಧರಿಸುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಸತ್ಕರ್ಮ, ಲಕ್ಷ ಪುಣ್ಯ, ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೂ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಶ್ರುತಿಗಳನ್ನು
ಪಠಿಸಿದರೂ, ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಜ್ಞಾನ, ಧ್ಯಾನ, ಪುರಾಣ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದಿದರೂ ಎಲ್ಲವೂ
ವ್ಯರ್ಥ

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣੁ ॥

ನೀನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಮತ್ತು
ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸಹಜ ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣੁ ॥

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಕೋಟ್ಯಂತರ ಸ್ನಾಯು ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ
ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಹುತಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥

ਲಕ್ಷਗಟ್ಟਲੇ ಶੁਰਤੀ, ਲಕ್ಷਗಟ್ಟਲੇ ਜ਼ਾਨ ਕੇਲੀਦਰੋ, ਧਾਨੀਸੀਦਰੋ, ਪੁਰਾਣਦ
ਪਾਰਗਲਨੁ ਓਦਿਦਰੋ ಎਲ੍ਹਵੋ ਵਧ

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥

ਏਕੰਦਰੇ ਓ ਜਗਤਨੁ ਸ੍ਰੋਸ਼ਿਸੀਦ ਭਗਵੰਤ ਜੀਵੀਗਲ ਹੁਟੁ ਸਾਵੁਗਲਨੁ
ਨਿਰਧਰਿਸੀਦਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਕਾਯਗਲ ਦਯੰਯੁ ਸਤ੍ਯਦ ਸੰਕੇਤਵਾਗੀਦ, ਓਤਰ ಎਲ੍ਹ
ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤ ਤੰਤ੍ਰਗਲੁ ਸੁਲ੍ਹ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਹਰਦਿਦ ਏਕੈਕ ਨੀਜਵਾਦ ਗੁਰੁ ਨੀਨੁ

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਨੀਵੁ ਯਾਰੀਗੇ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਨੀਡੁਤੀਰੋ ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤਾਨੇ
ਮਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਯਦ ਕੇਲਸਵਨੁ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਕੰਡੁਕੋਲ੍ਹਵ ਓਤ੍ਰਵੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਰਦੇ. ਨੀਜਵਾਦ ਗੁਰੁ
ਅਵਰ ਹ੍ਰਦਯਦਲ੍ਹਿ ਸਤ੍ਯ ਨੇਲੇਸੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਓਦਰੇ ਮੂਰਖ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਲੀਦਿਰੁਵੁਦਿਲ੍ਹ ਮਤ੍ਰੁ ਸ੍ਵਾਧਦ
ਪਰਿਣਾਮਵਾਗੀ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹ ਜੀਵਨਵਨੁ ਵ੍ਧਵਾਗੀ ਵ੍ਧਮਾਡੁਤਾਨੇ

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

ਅੰਤਹ ਜਨਰੁ ਓ ਜਗਤ੍ਰੀਗੇ ਏਕੇ ਬੰਦਰੁ? 8॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥

ਗਾਡਿਯਲ੍ਹਿ ਤੁੰਬੀਸੀਕੋਂਡੁ ਬੰਦੁ, ਪੁਸ੍ਤਕਗਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮੂਹਵਨੁ
ਅਧ੍ਯੰਯਨ ਮਾਡਿਦਰੋ

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥

ਓਦਿ ਓਦਿ ਪੁਸ਼ਟਕਗਲੀਂਦ ਦೋਠੀਯਨੁ ਤੁੰਬਿਦਰੁ ਅਧਵਾ ਓਦਿ ਓਦਿ ਨਿੰਤੁ
ਤੁੰਬਿਸਿਦਰੁ

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥

ਐਸੁ ਵਰਸ ਓਦਿਦਰੁ, ਐਸੁ ਤਿੰਗਲੁ ਓਦਿਦਰੁ ਪਰਵਾਗਿਲੁ

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥

ਜੀਵਨਵਿਠੀ ਓਦੁਤਲੀਐ ਭਦਰੁ ਜੀਵਨ ਭੁਸਿਰੁ ਭਰਵਵਰਗੁ ਓਦੁਤਿਰਿ

ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥

ਓਦਰੇ ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਯੁਦ ਨ੍ਯਾਯਾਲਯਦਲੀ ਓਦੀ ਓਦੁ ਵਿਸਯਵਨੁ
ਓਪੀਕੋਲੁਗੁਤੁਦੇ, ਦੋਵਰੁ ਹੋਸਰਨੁ ਮਾਤ੍ਰੁ ਨੋਪੀਸੀਕੋਲੁਵੁਦੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ
ਕਾਯਗਲ ਦਾਖਲੇਯਲੀਦੇ, ਭੁਲੀਦੇਲੁਵੁਰੁ ਕੇਵਲ ਅਹੰਕਾਰਦਲੀ
ਮਾਤਨਾਡੁਵੁਦੁ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ਓਭੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਐਸੁਹੋਭੁ ਓਦੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਬਰੇਯੁਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ ਅਸ਼੍ਵੇ
ਹੋਭੁ ਦੁਖਦਲੀ ਭੁਰੀਯੁਤਾਨੇ

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ॥ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ ॥

ਅਵਨੁ ਐਸੁ ਤੀਰਥਯਾਤ੍ਰੀਗਲੀ ਹੋਭੁ ਅਲੇਦਾਡੁਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ ਐਸੁ ਹੋਭੁ
ਅਸੰਬਦੁ ਮਾਤਨਾਡੁਤਾਨੇ

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਐਸੁ ਧਾਰਮਿਕ ਵੇਸ਼ਵਨੁ ਹੋਭੁ ਧਰਿਸੁਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ
ਦੋਹਵਨੁ ਅਸ਼੍ਵੇ ਹੋਭੁ ਦੁਖਿਸੁਤਾਨੇ

ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥

ਓ ਜੀਵੀਯੇ, ਓਗ ਨਿਨੁ ਕਰਮਗਲ ਫਲਵਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁ

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਓਹਾਰਵਨੁ ਸੇਵਿਸਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਜੀਵਨਦ ਰੁਚੀਯਨੁ ਕਲੇਦੁਕੋਲੁਤਾਨੇ

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦ੍ਵੰਦ੍ਵਦਲੀ ਬਿਦਾਗੁ ਬਹਲ ਦੁਖਿਤਨਾਗੁਤਾਨੇ

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥

ਬಟ್ಟ ਧਰਿਸਦਵਨੁ ਹਗਲਿਰੁਲੁ ਦੁਃਖਿਤਨਾਗਿਰੁਤਾਨੈ

ਮੇਨਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੂਤਾ ॥

ਓਭ੍ਧੁ ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਲਦੈ ਮੌਨਦਿੰਦ ਮਨੁਞ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਤਾਨੈ, ਭ੍ਰਮੇਯਲ੍ਲਿ
ਮਲਗਿਰੁਵਵਨੁ ਹੇਂਗੈ ਂਞ੍ਰਗੋਲ੍ਲੁਤਾਨੈ?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥

ਬਰਿਗਾਲਿਨਲ੍ਲਿ ਨਡੇਯੁਵਵਨੁ ਤਨ੍ਨ ਕਰ੍ਮਗਲ ਫਲਵਨ੍ਨੁ ਹੋਂਦੁਤਾਨੈ

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥

ਤਿਨ੍ਨਲਾਗਦ ਮਞ੍ਨੁ ਤਿੰਦੁ ਤਲੇਯ ਮੇਲੈ ਬੂਦਿ ਂਰਚਿਕੋਂਡਵਨੁ

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

ਓ ਮੂਰ੍ਖ ਕੁਰੁਡਨੁ ਤਨ੍ਨ ਗੌਰਵਵਨ੍ਨੁ ਕਲੈਦੁਕੋਲ੍ਲੁਤਾਨੈ

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥

ਨਿਯਵਾਦ ਹੇਂਸਰਿਲ੍ਲਦੈ ਯਾਵੁਦਨ੍ਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਲੁ

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮਝੀ ਮਸਾਣੀ ॥

ਅਵਰੁ ਕਾਡੁਗਲੁ, ਸ੍ਮਣਾਨਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਮਣਾਨਦਲ੍ਲਿ ਵਾਸਿਸੁਤ੍ਤਾਰੈ

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥

ਕੁਰੁਡਨੁ ਦੇਵਰਨ੍ਨੁ ਤਿਲੈਦਿਲ੍ਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਨਂਤਰ ਪ੍ਰਾਤ੍ਤਾਪ ਪਡੁਤਾਨੈ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨ੍ਨੁ ਭੇਟਿਯਾਦਵਨੁ ਸਂਤੋਞਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਨ ਮਨਸ੍ਸਿਨਲ੍ਲਿ ਹਰਿਯ ਹੇਂਸਰਨ੍ਨੁ ਞਡੁਤਾਨੈ

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਪਾਏ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਦਯੇਯਿੰਦ ਂਲ੍ਲਵਨ੍ਨੁ ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੈ

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥

ਅਵਨੁ ਭਰਵਸੈ ਮਤ੍ਤੁ ਞਿੰਤੰਗਲਿੰਦ ਮੁਕ੍ਤਨਾਗੁਤਾਨੈ ਮਤ੍ਤੁ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਂਂਬ
ਪਦਦਿੰਦ ਤਨ੍ਨ ਅਹਂਕਾਰਵਨ੍ਨੁ ਸੁਡੁਤਾਨੈ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰਿ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ನಿನ್ನ ਬਾਗਿਲಲ್ಲಿ, ਭਜਨੇ ಮತ್ತು ಕೀਰਤನೆಗಳನ್ನು ಹਾಡುವ ਅತ್ಯಂತ
ਸੁಂದਰವಾಗಿ ಕਾಣುವ ਭಕ್ਤರು ನಿನ್ನ ಹೃਦಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ਪ੍ਰಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੇਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਰਦ੍ਰਿਸ਼ਟਕਰ ਜਨರು ਭਗਵಂತਨ ਆਰੀਵਾਦਵਿਲ್ਲਦੇ ಅವਨ
ਬਾਗਿਲಲ್ಲಿ, ਆਸ਼੍ਰਿਤਯਵਨੂੰ ਪಡೆಯುವುದਿਲ, ಮತ್ತು ಅವਰੁ ਅਲੇਦਾਡੁਤਲੇ
ਭਰੁਤਾਰੇ

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ਕੇਲਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਮੂਲ ਭਗਵಂತਨਨੂੰ ਗੁਰੁਤਿਸੁਵੁਦਿਲ, ಮತ್ತು ਅਨਗਤ੍ਯਵਾਗਿ
ਤਮ੍ਹ ਅਹੰਕਾਰਵਨੂੰ ਤੋਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ਨਾਨੁ ਕੀਲੁ ਜਾਤਿਯ ਫਭ੍ਧੁ, ਕੀਲੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ, ਮਤ੍ਹੁ ਊਲੀਦਵਰੁ ਤਮ੍ਹਨੂੰ ਫਲ੍ਧੇਯੁ
ਜਾਤਿ ਂਦੁ ਕਰੇਦੁਕੋਲ੍ਧੁਤਾਰੇ

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

ਓ ਕਰਤਾਰੇ, ਨਿਮ੍ਹਨੂੰ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਵਵਰ ਸਹਵਾਸਵਨੂੰ ਨਾਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤ੍ਰੇਨੇ. 6॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯੁ ਮਹਾਲ 1॥

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥

ਰਾਜਨੁ ਸੁਲ੍ਧੁ, ਜਨਰੁ ਸੁਲ੍ਧੁ, ਭਡੀ ਜਗਤ੍ਰੇ ਸੁਲ੍ਧੁ,

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪੁ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥

ਰਾਜਰ ਮੁੰਟਪਗਲੁ ਮਤ੍ਹੁ ਅਰਮਨੇਗਲੁ ਕੇਵਲ ਸੁਲ੍ਧੁ, ਮਤ੍ਹੁ ਮੋਸੇ

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥

ਭਿਨ੍ਨੁ ਮਤ੍ਹੁ ਭੇਲ੍ਧੁ ਸੁਲ੍ਧੁ, ਮਤ੍ਹੁ ਅਵੁਗਲਨੂੰ ਧਰਿਸਿਦ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਵਮ੍ਭਕ

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥

ਓ ਦੇਹ, ਬਟ੍ਧੇ, ਮਤ੍ਹੁ ਅਪਾਰਵਾਦ ਰੂਪ ਂਲ੍ਲਵੁਰੁ ਸੁਲ੍ਧੁ,

ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥

ਗੰਡ-ਹੰਡਤਿ ਸੁਲ੍ਧੁ, ਰੂਪਗਲੁ ਂਕੰਦਰੇ ਭਬ੍ਧੁਰੂ ਆਸੇਗਲਿਗੇ ਸਿਲੁਕਿ
ਹਾਯਾਗੁਤਾਰੇ

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥

ਸੁਝ੍ਹਗਾਰਨੁ ਸੁਝ੍ਹਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤੁ ਦੋਵਰਨੁ ਮੁਰੇਤੁਬਿਡੁਤਾਨੈ

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੇਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥

ਓ ਜਗਤੁ ਨਾਸ਼ਵਾਗੁਵੁਦਰਿੰਦ ਨਾਨੁ ਯਾਰੋਂਦਿਗੈ ਸ੍ਰੇਯੋਤਰਾਗਬੇਕੁ

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੇਬੇ ਪੂਰੁ ॥

ਸੁਝ੍ਹੁ ਸਿਧਿ ਬੇਲੁ, ਸੁਝ੍ਹੁ ਮਧੁਰ ਜੀਨੁ, ਸੁਝ੍ਹੈ ਬਹੁਸੰਖਿਯੋ ਜੀਵਿਗਲਨੁ
ਨਰਕਦਲਿ ਮੁਝ੍ਹਗਿਸੁਤਦੇ

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੈ ਕੂੜੁ ॥੧॥

ਨਾਨਕੁ ਦੋਵਰਨੁ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤੁ ਹੋਏਤਾਨੈ, ਓ ਪਰਮ ਸਤ੍ਯਵੈ,
ਨੀਨਿਲੁਦੈ ਓ ਭਠੀ ਜਗਤੁ ਸੁਝ੍ਹੁ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਾਲ 1॥

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥

ਸਤ੍ਯਵੁ ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਹ੍ਰਦਯਦਲਿਦ੍ਵਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਲੀਯਬਹੁਦੁ

ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥

ਅਵਨ ਸੁਝ੍ਹਿਨੁ ਕੋਲੀਯਨੁ ਤੰਗਿਦੁਹਾਕਲਾਗੁਤਦੈ ਮੁਕਤੁ ਅਵਨੁ ਤਨੁ
ਦੋਹਵਨੁ ਸੁਦ੍ਰਿਕਰਿਸੁਤਾਨੈ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਭਗਵੰਤਨਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿਸਿਦਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਵਨੁ ਤੀਲੀਯਬਹੁਦੁ

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਯਾਵਾਗ ਭਗਵੰਤਨ ਨਾਮਵਨੁ ਕੋਲੀ ਮਨਸ੍ਸਿਗੈ ਆਨੰਦਵਾਗੁਤਦੈਯੋ, ਓ
ਜੀਵਿਗੈ ਮੋਖੋਕ੍ਸ਼ਦ ਬਾਗਿਲੁ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤਦੈ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਦੋਵਰਨੁ ਭੇਟੀ ਮਾਡੁਵ ਵਿਧਾਨਵਨੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡਰੈ
ਮਾਤ੍ਰ ਸਤ੍ਯਦ ਅਰਿਵਾਗੁਤਦੈ

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥

ਦੋਹਦ ਰੋਪਦਲਿ ਭੂਮਿਯਨੁ ਅੰਦਗੋਲੀਸਿਦ ਨੰਤਰ, ਅਵਨੁ ਅਦਰਲਿ
ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠਕਰਤਾਨ ਹੋਸਰਿਨ ਬੀਜਵਨੁ ਬਿਤੁਤਾਨੈ

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥

ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥

ಅವನು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ಒಬ್ಬರ ಆತ್ಮದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥

ಸದ್ಗುರುವನ್ನು ಕೇಳಿ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಅವನು ಕುಳಿತು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ

ਸਚੁ ಸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥

ಸತ್ಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಔಷಧವಾಗಿದೆ, ಅದು ಪಾಪವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಓಡಿಸುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥

ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರಿಗೆ ನಾನಕ್ ಮನವಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.
2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂತರ ಪಾದದ ಧೂಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತದೆ, ಅದು ಸಿಕ್ಕರೆ ನನ್ನ ಹಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ಹುಸಿ ದುರಾಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಮೂಡಿಸಬೇಕು

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೂ ಅದೇ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ಅಂತಹ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬರೆದರೆ, ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂತರ ಪಾದದ ಧೂಳು ಸಿಗುತ್ತದೆ

ਮਤਿ ਥੇੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ನಾವು ಸೇವೆಯ ಫಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.
10॥

ਸਲੋਕੁ ਮಃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਸਚਿ ਕਾਲು ಕੂੜು ਵਰਤਿਆ ਕਲಿ ಕಾಲਖ ਬੇਤਾਲ ॥

ಈಗ ಸತ್ಯದ ಕ್ಷಾಮ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ಮಾಯವಾಗಿ ಸುಳ್ಳಿನ ಹರಡುವಿಕೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದ ಮಸಿ ಜನರನ್ನು ಅಸಹಾಯಕರನ್ನಾಗಿಸಿದೆ

ਬੀਉ ಬੀਜಿ ਪਤਿ ಲೈ ಗಾಏ ਅਬ ਕਿਉ ಊಗವೈ ದಾಲಿ ॥

ದೇವರ ನಾಮದ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದವರು ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಈಗ ಒಡೆದ ನಾಮದ ಬೀಜ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ਜੇ ਇಕ್ರ ಹੋਇ ತ ಊಗವೈ ರುਤੀ ಹು ರುತಿ ಹೋਇ ॥

ಬೀಜವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಹವಾಮಾನವು ಆಹ್ಲಾದಕರವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಬಹುದು

ਨಾನಕ ਪಾಹೆ ಬಾಹರಾ ಕೆರೈ ರੰਗು ನ ಸೇਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಬಣ್ಣ ಬಳಸದಿದ್ದರೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ತೈ ವಿಚಿ ಖುੰਬಿ ಚੜਾਈਐ ಸರਮੁ ಪಾಹು ತನಿ ಹೋਇ ॥

ಅವಮಾನವನ್ನು ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಿದರೆ, ದೇವರ ಭಯದಲ್ಲಿ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಳೆದ ನಂತರ ಅದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਨಾನಕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ಕੂੜੈ ಸೇਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದರೆ, ಸುಳ್ಳು ಅವನ ಹತ್ತಿರವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 1॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਲਬ ಪಾಪು ದੁਇ ರಾਜಾ ಮಹತಾ ಕੂੜು ಹೋਆ ಸಿಕ್ದಾರು ॥

ದುರಾಸೆ ಮತ್ತು ಪಾಪ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳುಗಳು ಚೌಡಯ್ಯಗಳಾಗಿವೆ

ਕਾਮੁ ನೆਬੁ ಸਦಿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚಾರು ॥

ಜನರು ಕುಳಿತು ಕೆಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥

ਕੁਰੁਡਰੁ ਜਾਨਵਿਲ੍ਹਦਵਰੁ ਮੁತ್ತು ਸਤ੍ਰਵਰੰਤ ਮੌਨਵਾਗਿ ਅਨਾਯਵਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਤਾਰੁ

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥

ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਰੁ ਨ੍ਯਤ੍ਯ ਮਾਡੁਤਾਰੁ, ਸੰਗੀਤ ਵਾਦ੍ਯਗਲਨੁ ਨੁਡਿਸੁਤਾਰੁ ਮੁತ್ತು
ਵਿਵਿਧ ਰੂਪਗਲ੍ਹਿ ਤਮ੍ਯਨੁ ਤਾਵੁ ਅਲੰਕਰਿਸਿਕੋਲ੍ਯੁਤਾਰੁ

ਉਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੇਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਦੋਡ੍ਯ ਧ੍ਵਨਿਯਲ੍ਹਿ ਕਰੇ ਮਾਡੁਤਾਰੁ ਮੁತ್ತು ਯੁਦ੍ਧਦ ਕਵਨ ਮੁತ್ತು
ਯੋਧਰ ਭੌਯਦ ਕਥੇਗਲਨੁ ਹਾਡੁਤਾਰੁ

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮੂਰਖ ਵਿਦ੍ਵਾਂਸਨੁ ਤਨ੍ਨ ਬੁਦ੍ਹਿਵੰਤਿਕੇ ਮੁತ್ತು ਅਧਿਕਾਰਦ ਮੂਲਕ
ਸੰਪਤ੍ਤਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿਸੁਤਾਨੈ, ਅਵਨੁ ਹਠਵਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤਿਸੁਤਾਨੈ

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੇਖ ਦੁਆਰੁ ॥

ਨੀਤਿਵੰਤਰੁ ਸਦਾਚਾਰਗਲਨੁ ਮਾਡਿ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਾਰੁ

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥

ਓਦਰੇ ਸ੍ਵਾਧ੍ਧਿੰਦ ਯਤਿ ಎੰਬ ਜੀਵਦ ਚਮਤ੍ਕਾਰਵਨੁ ਅਧ੍ਧ ਮਾਡਿਕੋਲ੍ਯਦੇ
ਅਨਾਵਸ੍ਯਕਵਾਗਿ ਮਨੇਬਿਟ੍ਯੁ ਹੋਗੁਵੁਦਰਿੰਦ ਅਦਰ ਪ੍ਰਭਾਵਦਿੰਦ
ਵੰਚਿਤਰਾਗੁਤਾਰੁ

ਸਭੁ ਕੇ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਗ੍ਧਰੁ ਤਨ੍ਨਨੁ ਤਾਨੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਕ੍ਤਨੰਦੁ ਸਾਬੀਤੁਪਡਿਸੁਤਾਰੁ
ਮੁತ್ತು ਯਾਰੁ ਤਨ੍ਨਨੁ ਤਾਨੁ ਕੀਲ੍ਹੁ ਏੰਦੁ ਪਰਿਗਣਿਸੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੌਰਵਦ ਅਲਤ੍ਯਨੁ ਹਿੰਦਿਨ ਤਕ੍ਯਡਿਯਲ੍ਹਿ ਹਾਕਿਦਰੇ ਮਾਤ੍ਰ, ਓਭ੍ਯੁ
ਮਨੁਸ੍ਯ ਚੰਨਾਗਿ ਸਮਤ੍ਯੋਲਨਦਲ੍ਹਿਰੁਵੁਦੁ ਕੰਡੁਬਰੁਤ੍ਤਦੇ. 2॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੁਸ਼੍ਯਤਨਵੁ ਸ੍ਵਸ਼੍ਯਵਾਗਿ ਬਹਿਰੰਗਵਾਗਿਦੇ ਏਕੰਦਰੇ ਪਰਮਾਤ੍ਮ
ਏਲ੍ਲਵਨੁ ਨੋਡੁਤਾਰੁ

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥

ਪ੍ਰਤੀਯੋਗਬ੍ਰਹਮ ਜਗਤੀਨਲੀ ਮੁਨ੍ਨਡੇਯਲੁ ਨੇਗਿਤਵਨ੍ਨੁ ਤੇਗਿਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ,
ਓਦਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਕਰਤ ਏਨੁ ਮਾਡਿਦਰੁ ਅਦੁ ਸੰਭਵਿਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੇਰੁ ਹੈ ਅਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥

ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲੀ, ਜਾਤਿ ਮਤ੍ਤੁ ਸ਼੍ਰਾਯੁ ਲੋਕੀਯੇ ਯਾਵੁਦੇ ਬੇਲੇ ਭਲੁ
ਏਕੰਦਰੇ ਅਲੀ, ਜੀਵਿਗਲੁ ਹੋਸਦਾਗਿਰੁਤ੍ਰਵੇ

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥

ਕਰਮੁਗਲੇ ਲੋਕੁ ਹਾਕਿ ਗੋਰਵ ਪਡੇਯੁਵਵਰਨ੍ਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਏਲੀਯਵਰੇਂਦੁ
ਕਰੇਯੁਬਹੁਦੁ. 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰਿ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਕਰਤਰੇ, ਨੀਨੁ ਮੋਦਲੀਨਿੰਦਲੁ ਓ ਜੀਵਿਗਲੀਯੇ ਏਲੀਯੁ ਭਵਿਸ਼੍ਯਵਨ੍ਨੁ
ਬਰੇਂਦਿਦ੍ਵੀਰੇ, ਓਗ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵੁ ਤਮ੍ਨੁ ਏਡੇਯਨਾਦ ਭਗਵੰਤਨਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤ੍ਰਵੇ

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਓ ਜੀਵਿਗਲੇ ਹਿਡਿਤਦਲੀ, ਏਨੁ ਭਲੁ ਨੀਵੁ ਓ ਵਿਵਿਧ ਰੀਤੀਯੁ ਪ੍ਰਪੰਚਵਨ੍ਨੁ
ਸ੍ਰਸ਼ਟੀਸਿਦ੍ਵੀਰੇ

ਇਕਨਾ ਨੇ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਓ ਕਰਤਰੇ, ਨੀਨੁ ਕੇਲਵੁ ਜੀਵਿਗਲਨ੍ਨੁ ਨਿਨ੍ਨੋਂਡਿਗੇ ਸ਼ੇਰਿਸਿਕੋਲ੍ਨੁਤੀਯੁ ਮਤ੍ਤੁ
ਕੇਲਵੁ ਜੀਵਿਗਲਨ੍ਨੁ ਦੁਰਵਿਛੁਤ੍ਰੁ ਸੁਤ੍ਰਾਡੁਤੀਯੁ

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਨੀਵੇ ਯਾਰੀਗਾਦਰੁ ਨਿਮ੍ਨੁ ਜ਼ਾਨਵਨ੍ਨੁ ਨੀਡਿਦਰੇ, ਗੁਰੁਗਲੇ ਕ੍ਰਪੇਯਿੰਦ
ਅਵਰੁ ਨਿਮ੍ਨੁ ਤੀਲੀਦੁਕੋਲ੍ਨੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰੁ ਸੁਲਭਵਾਗਿ ਸਤ੍ਯਦਲੀ, ਵਿਲੀਨਗੋਂਡਿਦ੍ਵਾਰੇ. 11॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯੁ ਮਹਾਲ 1॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੁ ਸੁਖੁ ਰੇਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥

ਦੁਖਵੁ ਭੇਸਧਿ ਮਤ੍ਤੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵੁ ਏਂਦੁ ਕਾਯਿਲੇਯਾਗਿਦੇ ਏਕੰਦਰੇ ਏਭ੍ਯੁ
ਵ੍ਯਕ੍ਤੀਯੁ ਸੰਤੋਸ਼ਵਨ੍ਨੁ ਪਡੇਦਾਗ, ਜੀਵਿਯੁ ਦੇਵਰਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤ੍ਰਵੁਦਿਲੁ

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನೀವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಏನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. 1॥

ਬਲಿಹಾರੀ ಕುದਰತಿ ವಸਿਆ ॥

ಓ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರೇ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಶರಣಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವಿರಿ;

ತೆರಾ ਅੰਤು ನ ಜಾਈ ਲಖਿਆ ॥੧॥ ರਹಾਉ ॥

ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1॥ ಅಲ್ಲೇ ಇರು

ਜಾತಿ ਮਹಿ ਜೊತಿ ಜೊತಿ ಮಹಿ ಜಾತಾ ਅಕಲ ಕಲಾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥

ಓ ಕರ್ತರೇ, ನಿಮ್ಮ ಬೆಳಕು ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಜೀವಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿವೆ. ಓ ಸಕಲ ಕಲೆಯೇ, ನೀವು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ. ನೀವೇ ನಿಜವಾದ ಗುರು

ਤੂੰ ਸਚਾ ಸಾਹಿਬੁ ಸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ಹਿਉ ਜਿਨಿ ਕੀਤੀ ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥

ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವನು ಪ್ರಪಂಚದ ಸಾಗರವನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾನೆ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ ನಾಟಕ, ಭಗವಂತ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. 2॥

ਮਃ ੨ ॥

ಮಹಾಲ 2 ॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥

ಯೋಗಿಗಳ ಧರ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಧರ್ಮ ವೇದಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು

ਖੜੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ಸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ಸਬਦੰ ਪರಾ ਕ੍ವಿਤਹ ॥

ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಧರ್ಮ ವೀರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಶೂದ್ರರ ಧರ್ಮ ಇತರರ ಸೇವೆ

ਸਰਬ ಸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

ಆದರೆ ಈ ರಹಸ್ಯ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ನಾನಕ್ ಅವರ ಸೇವಕ ಮತ್ತು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಭು ಎಂದರ್ಥ ಮತ್ತು ಆ ಈಶ್ವರನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. 3॥

ਮਃ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ 2॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥

ਏਕਾ ਦੇਵਰੁਗਲ ਦੇਵਰੁ ਏਕਾ ਦੇਵਰੁ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ. ਅਵਰੁ ਓ ਦੇਵਰੁਗਲਾਦ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸ਼ਿਵਨ ਓਤ੍ਰਵਾ ਹੋਦੁ

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਰਿ ਜੇ ਕੇ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥

ਸਕਲ ਜੀਵਿਗਲ੍ਹਿ ਨੇਲੇਸਿਰੁਵ ਵਾਸੁਦੇਵਨੇ ਅਵਰ ਓਤ੍ਰ, ਓ ਰਹਸ੍ਵਨੁ ਯਾਰਾਦਰੁ ਅਧਮਾਡਿਕੋਂਡਰੇ ਨਾਨਕ ਅਵਰ ਸੇਵਕ, ਅਵਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪ੍ਰਭੂ. 4॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਹੋਜਿਯਲ੍ਹਿ ਭਰੁਵ ਨੀਰੁ ਹੇਗੇ ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇਯੋ ਹਾਗੇਯੋ ਨੀਰਿਲ੍ਹਦੇ ਹੋਜਿਯਨੁ ਮਾਡਲੁ ਸਾਧ੍ਵਿਲ੍ਹ

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥

ਹਾਗੇਯੋ ਗੁਰੁਵਿਨ ਜਾਨਨਦਿਨਿ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸਲ੍ਹਡੁਵ ਮਨਸੁ, ਸ੍ਰਿਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ, ਓਦਰੇ ਗੁਰੁਵਿਲ੍ਹਦੇ ਜਾਨਨਵਿਲ੍ਹ. 5॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ॥

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਵਿਦ੍ਵਾਵੰਤ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਦ੍ਵਾਵੰਸਰੁ ਤਪ੍ਤਿਤ੍ਰਸ੍ਰਾਗਿਦ੍ਵਰੇ, ਅਨਕ੍ਸ੍ਰਰੁ ਭਯਪਡਬਾਰਦੁ ਏਕੰਦਰੇ ਸਦ੍ਗੁਣੀਯਾਗਿਰੁਵੁਦਰਿਨਿ ਅਨਕ੍ਸ੍ਰਰੁ ਸ਼ਿਕ੍ਸ੍ਯਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਹ

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੇ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯਨ ਕਾਯਗਲ ਪ੍ਰਕਾਰ, ਅਵਨ ਹੇਸਰੁ ਜਗਤ੍ਰਿਨਲ੍ਹਿ ਪ੍ਰਤਿਧ੍ਵਨਿਸੁਤ੍ਰਦੇ

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਦੇਵਰ ਦਰਬਾਰੁ ਤਲੁਪਿਦਾਗ ਸੋਲੁ ਕਾਨੁਵੰਤਹ ਰੀਤਿਯਲ੍ਹਿ ਬਦੁਕਿਨ ਓਠ ਓਡਬਾਰਦੁ

ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਕਲਿਤਵਰ ਮਤ੍ਰੁ ਅਨਕ੍ਸ੍ਰਰੁ ਕਾਯਗਲ ਮੁੰਦਿਨ ਪ੍ਰਪੰਚਦਲ੍ਹਿ ਲੋਕ੍ਸ੍ਯ

ಬರುತ್ತವೆ

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

ಸ್ವಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 12॥

ਸਲੋಕು ਮಃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਨಾನಕ ಮੇਰੁ ಸਰੀರ ಕਾ ਇಕ್ ರಖು ਇಕ್ ರಖವಾಹು ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಎಂಭತ್ತಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ, ಸುಮೇರು ಪರ್ವತದಂತಹ ಮಾನವ ದೇಹವು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಹವು ರಥ ಮತ್ತು ಸಾರಥಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ

ਜੁಗು ಜುಗು ಫೇರಿ ವಟಾਈಅಹಿ ಗਿਆನಿ ಬುಝಹಿ ತಾಹಿ ॥

ಇವುಗಳು ಕಾಲದಿಂದ ಯುಗಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಮಾತ್ರ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਸਤਜੁಗಿ ರಖು ಸಂತೆಖ ಕಾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰಖਵಾಹು ॥

ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ದೇಹದ ರಥವು ತೃಪ್ತಿಯದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವು ಸಾರಥಿಯಾಗಿತ್ತು

ತ੍ವೇತೆ ರಖು ਜತೆ ಕಾ ਜೇರು ಅಗੈ ರಖವಾಹು ॥

ತ್ವೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ದೇಹದ ರಥವು ಯತಿತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸಾರಥಿ ಸ್ನಾಯು ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು

ਦੁਆಪುರಿ ರಖು ತਪੈ ಕಾ ಸತು ಅಗੈ ರಖವಾಹು ॥

ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ದೇಹದ ರಥವು ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ಸಾರಥಿಯಾಗಿತ್ತು

ಕಲಜುಗಿ ರಖು ಅಗಾನಿ ಕಾ ಕುತು ಅಗੈ ರಖವಾಹು ॥੧॥

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ಮಾನವ ದೇಹದ ರಥವು ದಾಹದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ರಥವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಅದರ ಸಾರಥಿಯಾಗಿದೆ. 1॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਸਾਮ ਕರੈ ಸೆತೆਬರು ಸੁਆಮੀ ಸਚ ਮಹಿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੇ ਸਚਿ ਸਮಾವੈ ॥

ಪ್ರಪಂಚದ ಭಗವಂತ ಬಿಳಿ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಸಾಮವೇದ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿದನು, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ

ವಿಹರಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಲೀನಗೊಂಡನು

ਰಿಗು ಕಹೆ ರಹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

ಮುಗ್ಧೋದವು ಭಗವಂತನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಮತ್ತು ದೇವರು ರಾಮನ ಹೆಸರು ಎಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ

ನಾਇ ಲಾಏಐ ಪರಾಛತ ಜಾಹಿ ॥ ನಾನಕ ತਉ ಮೆಖೆತರು ಪಾಹಿ ॥

ರಾಮನ ನಾಮವನ್ನು ಜಪಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಪಾಪಗಳು ಕ್ಷಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಮನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮನುಷ್ಯ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ

ਜੁಜ ಮಹಿ ಜೊರಿ ಛಲಿ ಚೆದ್ವಾಲಿ ಕಾನ್ ಕಿಸನ್ ಜಾದಮ್ ಭಾಏਆ ॥

ಯಜುರ್ವೇದದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ, ಯಾದವ ವಂಶದ ಕೃಷ್ಣ ಕನ್ಯೆಯು ತನ್ನ ಸ್ವಾಮ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಚಂದ್ರಾವಳಿಯನ್ನು ವಂಚಿಸಿದನು

ಪಾರಜಾತು ಗೊಪಿ ಲೈ ಆಏਆ ಬೆದ್ವಾಏನ ಮಹಿ ರೆಗು ಕಿಆ ॥

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಗೋಪಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗಾಗಿ ಇಂದ್ರನ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಪಾರಿಜಾತ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನ್ನು ತಂದು ವೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದನು

ಕಲಿ ಮಹಿ ಬೇದ್ ಅಖರಬಣ್ ಹುਆ ನಾಓ ಖರಾಣಿ ಅಲಹು ಭಾಏਆ ॥

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವವೇದವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಖುದಾ ದೇವರ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು

ನೀಲಿ ಬಸತ್ ಲೆ ಕಪಝೆ ಪಹಿರೆ ತುರಕ ಪಠಾಣಿ ಅಮಲ್ ಕಿಆ ॥

ಜನರು ನೀಲಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ತುರ್ಕರು ಮತ್ತು ಮೊಘಲರು ಆಳಿಕೆ ನಡೆಸಿದರು

ಚಾರೆ ವೇದ ಹೇಏ ಸಾಏਆರ ॥

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದ, ಮುಗ್ಧೋದ, ಯಜುರ್ವೇದ ಮತ್ತು ಅಥರ್ವವೇದ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು

ಪಝਹಿ ಗುಣಿಹಿ ತಿನ್ ಚಾರ ವೀಚಾರ ॥

ಅವುಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ, ಮನುಷ್ಯ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ಸਦಾਏ ॥ ਤਉ ਨಾನਕ ਮੇಖೆਤರು ਪਾਏ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ತಾನು ವಿನಮ್ರನೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅವನು ಮಾತ್ರ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਯਾਰ ਮੂਲਕ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਨਨੂੰ ਸ੍ਰੀਸੁਤ੍ਰੇਨੋਂ ਅ ਸਤ੍ਨਰੂਵੀਂ ਨਾਨਕ
ਸ਼ਰਣਾਗੁਤ੍ਰੇਨੇ

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਅਵਰੁ ਨਨਕੇਂ ਭੋਧਨੇਗਲਨੂੰ ਨੀਡੁਵ ਮੂਲਕ ਨਨਕੇਂ ਜ਼ਾਨਦ
ਪ੍ਰਤਿਰੋਪਵਨੂੰ ਨੀਡਿਦਵਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਓ ਕਣੂਗਲ ਮੂਲਕ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਪੰਚਦ
ਸਤ੍ਰਵਨੂੰ ਨੋਡਿਦ੍ਵੇਨੇ

ਖਸਮੁ ਛੇਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਭੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਪਤਿਯਨੂੰ ਤੋਰਦੁ ਦ੍ਵੰਦ੍ਵ ਨੀਤਿਯਲ੍ਹਿ ਤੋਡਗਿਦ੍ਵ ਓ ਊਦ੍ਯਮੀਗਲ ਨੀਰਿਨਲ੍ਹਿ
ਮੂਲੁਗਿਦ੍ਵਾਰੇ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੇਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਸਦ੍ਗੁਰੁਵੁ ਨਿਮ੍ਰਨੂੰ ਲੋਕਿਕ ਸਾਗਰਦਾਦ੍ਯੰਤ ਕਰੇਦੋਯੁਯੁਵ ਹਡਗੁ, ਕੇਲਵੇ
ਅਪਰੋਪਦ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਭਦਨੂੰ ਅਨੁਭਵਿਸੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

ਅਵਰ ਕ੍ਰੋਪੇਯਿੰਦ ਅਵਰਨੂੰ ਲੋਕਿਕ ਸਾਗਰਵਨੂੰ ਦਾਟੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਰੇ. 13॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥

ਸੇਮਲ ਮਰਵੁ ਤੁੰਬਾ ਨੇਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ, ਤੁੰਬਾ ਏਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਤੁੰਬਾ
ਦਪ੍ਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਦੇ

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥

ਅਨੇਕ ਪੜ੍ਹੀਗਲ ਅਦਰ ਹਣੂਗਲਨੂੰ ਤਿਨ੍ਨਲੁ ਓਸ਼ਿਸੁਤ੍ਰਵੇ ਓਦਰੇ ਨਿਰਾਸੇਯਿੰਦ
ਦੂਰ ਹੋਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥

ਭਦਰ ਹਣੂਗਲ ਤੁੰਬਾ ਤੇਲੁਵਾਗਿਰੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਹੂਵੁਗਲ ਮੁੰਦਵਾਗਿਰੁਤ੍ਰਵੇ
ਮਤ੍ਰੁ ਏਲੇਗਲ ਯਾਵੁਦੇ ਪ੍ਰਯੋਯਜਨਵਿਲ੍ਹ

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਨਮ੍ਰਤੇ ਬਹਲ ਮਧੁਰਵਾਗਿਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਭਦੁ ਏਲਾ ਸਦ੍ਗੁਣਗਲ ਮਤ੍ਰੁ

ಒಳ್ಳೆಯತನದ ಸಾರವಾಗಿದೆ, ಅಂದರೆ, ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಗುಣವಾಗಿದೆ

ਸਭੁ ਕੇ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ತಲೆಬಾಗುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಇತರರ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರೂ ತಲೆಬಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੁ ਤੇਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥

ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೂಗಿದರೆ ತಕ್ಕಡಿಯ ಬಾಗುವ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ
ವಸ್ತುವೇ ಭಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ ਜੇ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥

ಜಿಂಕೆ ಬೇಟೆಗಾರನಂತೆ, ಅಪರಾಧಿ ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಾಗುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೃದಯದಿಂದ ಮಲಿನವಾದಾಗ ತಲೆಬಾಗಿ ಏನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು?.

ਮਃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥

ಪಂಡಿತರು ವೇದಗಳಂತಹ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ, ಸಂಜೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ
ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁಲ ಸਮಾਧੰ ॥

ಅವರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥

ಅವರು ತನ್ನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸುಂದರವಾದ
ಆಭರಣಗಳಂತೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥

ಅವರು ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲಿਲਾਟੰ ॥

ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆ ಮತ್ತು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥

ಅವನು ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಧೋತಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥

ಆದರೆ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೆಲಸ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥

ಈ ಎಲ್ಲಾ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಆಡಂಬರವೆಂದು ಅವರು
ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪಾವੈ ॥੨॥

ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಿಲ್ಲದೆ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯ ಮಾರ್ಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ॥

ਕਪਤੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥

ಜೀವಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಹದ ಸುಂದರವಾದ ಬಟ್ಟೆ ಮತ್ತು
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿದ್ದಾನೆ

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥

ಜೀವಿಯು ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥

ಮುಂದೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಂತೆ ಮನುಷ್ಯ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ
ಇಂತಹ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ
ಕಠಿಣ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ਨੰਗਾ ਦੇਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥

ಅವನು ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ
ಭಯಾನಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੇਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥

ಅವನು ತನ್ನ ದುಷ್ಕ੍ਰਿತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಾನೆ. 14 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥

ਓ ਪੰਡਿਤ, ਕਰੁਣੇਯ ਹਤੀ, ਭਰਲੀ, ਨੰਮ੍ਰਦਿਯ ਵਲੀ ਭਰਲੀ, ਪਰਿਸ਼੍ਰਮਦ ਗੰਠੀ
ਭਰਲੀ ਮਤ੍ਰੁ ਸਤ੍ਰੁਦਿੰਦ ਬਲਗੋਲ੍ਫਲੀ

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥

ਭਦੁ ਆਤ੍ਮਦ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰ, ਓ ਪੰਡਿਤ, ਨਿਮ੍ਰੁ ਬਲੀ ਅੰਤਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵਿਦ੍ਵਰ
ਨੰਨੰਨੁ ਧਰਿਸੁਵੰਤ ਮਾਡਿ

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥

ਆਤ੍ਮਦ ਅੰਤਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੁ ਮੁਰਿਯੁਵੁਦਿਲ੍ਲ, ਅਦੁ ਕਲੰਕਿਤਵਾਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲ,
ਸੁਡੁਵੁਦਿਲ੍ਲ ਅਧਵਾ ਕਲੰਦੁਕੋਗੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅੰਤਕ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੰਨੁ ਤੰਨੁ ਕੋਰਲੀ ਧਰਿਸਿਰੁਵ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿ ਧੰਨੁ

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥

ਓ ਪੰਡਿਤ, ਨੀਵੁ ਨਾਲੁ, ਕੌਰਿਗਲੰਨੁ ਪਾਵਤਿਸੀ ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੰਨੁ
ਪਡੇਦੁਕੋਂਡਿਦ੍ਵੀਰਿ ਮਤ੍ਰੁ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਚਰਣੇਯਲੀ, ਕੁਲੀਤੁ ਨਿਮ੍ਰੁ ਆਤਿਧੇਯਰ
ਕੁਤ੍ਰਿਗੇ ਧਰਿਸਿਦ੍ਵੀਰਿ

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥

ਓਗ ਨੀਨੁ ਭੰਦਿਨਿੰਦ ਨਿੰਨੁ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣਨਾਦ ਂਦੁ ਅਵਨ ਕੀਵੀਯਲੀ
ਊਪਦੇਸ਼ ਮਾਡੁਤ੍ਰੀਯ

ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥

ਓਦਰੇ ਸ੍ਵਲ੍ਪੁ ਸਮਯਦ ਨੰਤਰ, ਆਤਿਧੇਯਰੁ ਤੰਨੁ ਪ੍ਰਾਣਵੰਨੁ ਤ੍ਯਾਗ
ਮਾਡਿਦਾਗ, ਓ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਾਰਵੁ ਅਵਨ ਮਰਣਦ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ਗਲੋਂਡਿਗੇ
ਸੁੱਖੁਕੋਂਡੁਤ੍ਰਦੇ ਮਤ੍ਰੁ ਆਤ੍ਮਵੁ ਜਨਿਵਾਰਵਿਲ੍ਲਦੇ ਜਗਤ੍ਤੰਨੁ ਤੋਰੇਯੁਤ੍ਰਦੇ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਾਲ 1॥

ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥

ਮਾਨਵਕੁਲ ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਦਰੋਂਡੇਗਲੰਨੁ, ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਵ੍ਯਭਿਚਾਰਗਲੰਨੁ,
ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਸੁਲ੍ਘੁਗਲੰਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਸਾਵਿਰਾਰੁ ਮੌਖਿਕ ਨਿੰਦਨੇਗਲੰਨੁ ਮਾਡਿਦੇ.

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥

,ਮਨੁਸ਼੍ਯੰਨੁ ਲਕ੍ਸ਼ੰਤਰ ਕਲ੍ਯੰਤਨ ਮਤ੍ਰੁ ਲਕ੍ਸ਼ੰਤਰ ਵ੍ਯਭਿਚਾਰਗਲੰਨੁ
ਮਾਡੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ ਲਕ੍ਸ਼ੰਤਰ ਸੁਲ੍ਘੁ ਮਤ੍ਰੁ ਕੰਟ੍ਯੁ ਮਾਤੁਗਲੰਨੁ
ਮਾਤਨਾਡੁਤ੍ਰਾਨੇ ਲਕ੍ਸ਼ਗੰਟ੍ਯੁ ਵੰਚਨੇਗਲੰਨੁ ਮਤ੍ਰੁ ਰਹਸ੍ਯੁ ਪਾਪਗਲੰਨੁ

ಹಗಲಿರುಳು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹੁਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥

ಹತ್ತಿಯನ್ನು ದಾರವಾಗಿ ತಿರುಗಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂದು ಅದನ್ನು ಧರಿಸಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥

ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪವಿತ್ರ ದಾರವನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥

ಪವಿತ್ರ ದಾರವು ಹಳೆಯದಾದಾಗ, ಅದನ್ನು ಎಸೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪವಿತ್ರ ದಾರವನ್ನು ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ

ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੇਰੁ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್ಕ, ದಾರವು ದಯೆ, ತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಈ ಆತ್ಮದ ದಾರವು ಎಂದಿಗೂ ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 2॥

ॐ १ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಗೌರವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਭੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥

ದೇವರ ಸ್ತುತಿ ನಿಜವಾದ ಪವಿತ್ರ ದಾರವಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಪವಿತ್ರ ದಾರವನ್ನು
ಭಗವಂತನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಎಂದಿಗೂ
ಮುರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. 3॥

ॐ १ ॥

ಎಂ ಲಾ 1 ||

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥

ಪುರುಷನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಎಳೆ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಗೂ ಯಾವುದೇ ಎಳೆ ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯ ಭೋಗ ವಿಲಾಸದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲ.

ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥

ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಗಡ್ಡವು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅವಮಾನಗಳಉಗುಳು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಆನಂದ ಮತ್ತು

ਐਸ਼ਾਰਾਮਗਲੀਂਦਾਗੀ ਅਵਮਾਨੀਸਲ੍ਪਡੁਤਾਨੇ

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥

ਕੰਠ੍ਯ ਜਾਗਕ੍ਯ ਹੋਗੁਵ ਕਾਲੀਗੇ ਯਾਵੁਦੇ ਦਾਰਵੀਲ੍ਲ, ਕੰਠ੍ਯ ਕੰਲਸ ਮਾਡੁਵ
ਕੰਗੂ ਦਾਰਵੀਲ੍ਲ

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥

ਭਤਰਨ੍ਨੁ ਖੰਡਿਸੁਵ ਨਾਲੀਗੰਗੂ ਏਯੇ ਭਲ੍ਲ, ਭਨ੍ਨੋਭ੍ਪਰ ਰੋਪਵਨ੍ਨੁ ਨੋਡੁਵ
ਕੰਨ੍ਯਗਲੀਗੂ ਏਯੇ ਭਲ੍ਲ

ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥

ਤਨ੍ਨੁ ਬਯੇ ਸ੍ਵਯੰ ਸਤ੍ਯਦ ਦਾਰਵੀਲ੍ਲਦੇ, ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣਨੁ ਤਨ੍ਨੁ ਏਯੇਗਲ੍ਨੁ ਭਤਰੀਗੇ
ਹੰਭੁਤਾਨੇ

ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥

ਅਵਨੁ ਮਦੁਵੇਯਨ੍ਨੁ ਮਾਡਲੁ ਭੁਲ੍ਯ ਵਿਧਿਸੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਤੁ

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥

ਪਤ੍ਰਿ ਨੋਡਿ ਅਵਨੁ ਦਾਰੀ ਤੋਰਿਸੁਤਾਨੇ

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥

ਓ ਜਨਰੋ, ਭਦੁ ਂਤਹ ਅਦ੍ਭੁਤਵਾਗਿਦੇ ਂਬੁਦਨ੍ਨੁ ਆਲੀਸੀ ਮਤ੍ਤੁ ਨੋਡਿ

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥

ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕਵਾਗੀ ਕੁਰੁਡਨਾਗਿਦ੍ਰੋ, ਪੰਡਿਤਨੁ ਤਨ੍ਨੁਨ੍ਨੁ ਭੁਦ੍ਰਿਵੰਤ ਸ੍ਯਨ
ਂਦੁ ਕਰੰਯੁਤਾਨੇ. 4॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਕਰੁਣੀਸੀਦਾਗ, ਅਵਰੁ ਤਨ੍ਨੁ ਕਰੁਣੰਯਨ੍ਨੁ ਤੋਰਿਸੁਤਾ
ਜੀਵੀਗਲ੍ਨੁ ਤਮ੍ਮੁ ਕੰਲਸਵਨ੍ਨੁ ਮਾਡੁਵੰਤ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਸੇ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਅਦੇ ਸੇਵਕਨੁ ਭਕ੍ਤੀਯੰਦ ਅਵਰ ਸੇਵੇ ਮਾਡੁਤਾਨੇ, ਅਵਰੁ ਆਦੇਸ਼ਦ
ਰਹਸ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਹੋਯੇ ਅਵਨੀਗੇ ਮਨਵਰੀਕੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਭਗਵಂತਨ ਆਜ਼੍ਯੋਗਾਂਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਮੂਲਕ, ਮਨੁਸ਼੍ਯਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲ੍ਪੁਡੁਤਾਨੈ
ਮਤ੍ਤੁ ਨಂತਰ ਅਵਨੁ ਸਤ੍ਯਦ ਅਰਮਨੇਯਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੇ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਅਵਨੁ ਭਗਵಂತਨੀਗੇ ਆਸ਼੍ਵਾਦਦ੍ਵਨੁ ਅਨੁਸਰਿਸੁਤਾਨੈ, ਅਵਨ ਸੇਵੇਯੁ
ਯੋਸ਼੍ਥਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ, ਅਵਨੁ ਬਯਸਿਦ ਫਲਿਤਾਨੁਸ਼ਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤਾਨੈ

ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥

ਨಂತਰ ਅਵਨੁ ਗੌਰਵਦਿੰਦ ਭਗਵಂತਨ ਨ੍ਯਾਯਾਲਯਕੇ ਹੋਗੁਤਾਨੈ. 15

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥

ਹੋ ਸਹੋਦਰ, ਨੀਵੁ ਗੋਵੁਗਲੁ ਮਤ੍ਤੁ ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣੁਰਿਗੇ ਤੇਰਿਗੇ ਵਿਧਿਸੁਤ੍ਤੀਰਿ.
ਹਸੁਵਿਨ ਸਗਣੀ ਨਿਮਗੇ ਮੋਕ੍ਸ਼ਵਨੁ ਨੀਡੁਵੁਦਿਲ੍ਲ

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥

ਓਦੁ ਕਡੇ ਨੀਵੁ ਧੋਤੀ, ਤਿਲਕ ਮਤ੍ਤੁ ਹਾਰਵਨੁ ਧਰਿਸੁਤ੍ਤੀਰਿ ਆਦਰੇ
ਮਤ੍ਤੋਂਦੇਡੇ ਨੀਵੁ ਮ੍ਲੇਛਾ ਓਦੁ ਕਰੇਯੁਵ ਮੁਸ਼੍ਥਿਮਰਿੰਦ ਹਠ ਮਤ੍ਤੁ
ਧਾਨ੍ਯੋਗਾਂਨੁ ਤਿਨ੍ਨੁਤ੍ਤੀਰਿ

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥

ਓ ਸਹੋਦਰ, ਨੀਨੁ ਨਿਨ੍ਨ ਮਨੇਯੋਲਗੇ ਪੂਜੇ ਮਾਡੁਤ੍ਤੀ ਆਦਰੇ ਹੋਰਗੇ,
ਮੁਸ਼੍ਥਿਮਰ ਭਯਦਿੰਦ, ਨੀਵੁ ਕੁਰਾਨਾ ਅਨ੍ਨੁ ਕਪਟਵਾਗਿ ਓਦੁਤ੍ਤੀਰਿ ਮਤ੍ਤੁ
ਮੁਸ਼੍ਥਿਮਰੰਤ ਜੀਵਨ ਨਡੇਸੁਤ੍ਤੀਰਿ

ਛੇਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥

ਹੋ ਸਹੋਦਰ, ਓ ਕਪਟਵਨੁ ਬਿਛੁਡੁ

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥

ਦੇਵਰ ਨਾਮਸ੍ਰਣੇਯਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮੋਕ੍ਸ਼ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 1॥

ਮ: ੧ ॥

ਮਹਾਲ 1॥

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥

ਨਰਭ੍ਰਕ ਮੁਸ਼੍ਥਿਮਰੁ ਦਿਨਕੇ ਭਦੁ ਬਾਰਿ ਪ੍ਰਾਧਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇ

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥

ਮਤ੍ਰੇਂਦਰੇ, ਦਬਾਏਯੋ ਭਾਗਵਨੁ ਬਲਸੁਵਾਰੁ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹ ਕੁਤੀਗੇ
ਦਾਰਵਨੁ ਹੋਂਦਿਦਾਰੁ

ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਅਵਰੁ ਮਨੇਯਲੀ, ਸੰਘ ਆਦੁਤਾਰੁ

ਉਨ੍ਹ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥

ਅਵਰਿਗੁ ਅਦੇ ਰੁਚਿ ਸਿਗੁਤਦੇ

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਬੰਡਵਾਲ ਸੁਝੁ, ਅਵਰੁ ਵ੍ਯਵਹਾਰੁ ਸੁਝੁ

ਕੂੜੁ ਬੇਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਝੁ, ਹੇਠਵ ਮੂਲਕ ਆਹਾਰਵਨੁ ਸ੍ਵੀਕਰਿਸੁਤਾਰੁ

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥

ਅਵਮਾਨ ਅਤੇ ਧਰਮਦ ਨੇਯੁ ਅਵਰਿੰਦ ਦੂਰਵਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸੁਝੁਗਲੁ ਅਵਰੇਲ੍ਹਰਨੁ ਸ੍ਰੀਮੰਤਗੋਲਿਸੁਤੀਵੇ

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥

ਹਠੇਯ ਮੇਲੇ ਤਿਲਕਵਨੁ ਹਛੀ, ਕੇਸਰਿ ਧੋਤੀਯਨੁ ਸੋਠਕੇ ਧਰਿਸੁਤਾਰੁ

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥

ਅਵਰੁ ਕ੍ਰੋਧਲੀ, ਭਾਗੁਗਲਿਵੇ ਅਤੇ ਕਟੁਕਰੰਤੇ ਜਗਤਨੁ ਹਿੰਸਿਸੁਤੀਦਾਰੁ

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨੀਲੀ ਬੱਝੇਗਲਨੁ ਧਰਿਸਿ ਮੁਸ਼ਿਮਰਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਯਲੀ, ਓਪੀਗੇ ਪਛੇਯਲੁ
ਬਯਸੁਤਾਰੁ ਬਯਸੁਤਾਰੁ

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥

ਅਵਰੁ ਮੈਝਾ, ਏਂਦੁ ਕਰੇਯਲ੍ਹਵ ਮੁਸ਼ਿਮਰਿੰਦ ਹਠ ਅਤੇ ਧਾਨ੍ਯਗਲਨੁ
ਤੇਗੇਦੁਕੋਲ੍ਹਤਾਰੁ ਅਤੇ ਈਨ੍ਹ ਪੁਰਾਣਗਲਨੁ ਪੂਜਿਸੁਤਾਰੁ

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ਓਂਦੇ, ਅਵਰੁ ਭਾਸ਼ੇਯੇਤਰ ਅਰੇਬੀਕ ਅਤੇ ਪਰਸ਼ਿਯਨ ਕਵਨਗਲਨੁ ਓਂਦਿ
ਨੰਤਰ, ਅਵਰੁ ਹਲਾਲ ਮੇਕੇ ਤਿਨ੍ਹਤਾਰੁ

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਅਦਰੇ ਮਤ੍ਰੇਂਦਰੇ, ਅਵਰੁ ਤਮ੍ਹੇ ਅਡੁਗੇਮਨੇਗੇ ਯਾਰਨ੍ਹੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਿਸਲੁ
ਅਨੁਮਤਿਸੁਵੁਦਿਲੁ

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥

ਅਵਰੁ ਅਡਿਗੇ ਕੋਣੇਗੇ ਲੇਪਨ ਮਾਡੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਹੇ ਅਦਰ ਸੁਤਲੁ ਰੇਖੇਗਲਨ੍ਹੇ
ਸੇਝੇਯੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਹੇ

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੁੜਿਆਰ ॥

ਅਵਰੁ ਸੁਝੁਗਾਰਰਾਗਿ ਅਡੁਗੇਮਨੇਗੇ ਬੰਦੁ ਕੁਝਿਤੁਕੋਝੁਤਾਰੇ

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥

ਭਨ੍ਹੇ ਕੇਲਵਰਿਗੇ ਅਡੁਗੇ ਮਨੇ ਬਝੇ ਬਰਬੇਡਿ, ਨਮ੍ਹੇ ਕੰਬਵਨ੍ਹੇ ਮੁਟ੍ਰੇਬੇਡਿ,
ਭਲ੍ਹਦਿਦ੍ਰੇ ਨਮ੍ਹੇ ਆਕਾਰ ਹਾਝਾਗੁਤ੍ਰਦੇ ਬੰਦੁ ਹੋਝੁਤਾਰੇ

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥

ਅਵਰੁ ਭੁਝੁ ਮਤ੍ਹੇ ਕੋਝਕੁ ਦੇਹਦਿੰਦ ਅਝਾਝਾਰ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਮਨਿ ਜੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥

ਅਬੁਦ੍ਹੇ ਹੁਦਯਦਿੰਦ ਅਵਰੁ ਸੁਝੁ ਹੋਝਕੇਗਲਨ੍ਹੇ ਨੀਡੁਤਾਰੇ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਸਤ੍ਰਵਨ੍ਹੇ ਧ੍ਯਾਨਿਸੁਵ ਮੂਲਕ

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਮਨਸੁ ਪਰਿਸੁਦ੍ਰਵਾਦਾਗ ਨਿਝਵਾਦ ਭਗਵੰਤਨ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤਿਯਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ ॥

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੇ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹੇ ਮਨਸਿਨਲੀ ਏਲ੍ਹੇ ਜੀਵਿਗਲਨ੍ਹੇ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੁਤਾਨੇ, ਮਤ੍ਹੇ
ਅਵਨੁ ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦਨ੍ਹੇ ਨੋਡਿਦ ਨੰਤਰ, ਅਵਨੁ ਅਵੁਗਲਨ੍ਹੇ ਤਨ੍ਹੇ
ਨਿਯੰਤ੍ਰਣਦਲੀਟ੍ਰੁਕੋਂਡੁ ਤਨ੍ਹੇ ਭਝੇਯ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਵੁਗਲਨ੍ਹੇ ਮਾਡੁਤਾਨੇ.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥

, ਦੇਵਰੁ ਤਨ੍ਹੇ ਮਨਸਿਨਲੀ ਏਲ੍ਹੇ ਜੀਵਿਗਲਨ੍ਹੇ ਸ੍ਰਰਿਸੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਹੇ ਏਲ੍ਹਰਨ੍ਹੇ
ਨੋਡਿਦ ਨੰਤਰ ਅਵੁਗਲਨ੍ਹੇ ਤਮ੍ਹੇ ਹਿਡਿਤਦਲੀ ਭਝੁਕੋਂਡੁ ਤਮ੍ਹੇ
ਭਝੇਯੰਤ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਸੁਤਾਰੇ ਅਵਨੇ ਜੀਵਿਗਲੀਗੇ ਸ੍ਰੁਤਿਯਨ੍ਹੇ ਨੀਡੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਹੇ
ਅਵਰੇ ਕਾਯਵਨ੍ਹੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥

ਦੇਵਰੁ ಎਲ੍ਹਰਿਗਿੰਤਲੂ ਦੋਡਵਰੁ ਮੁਤੁ ਅਵਰ ਸ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਯੂ ਅਨੰਤ. ਅਵਨੁ
ಎਲ੍ਹਰਨ੍ਹೂ ಕೆਲಸಕ್ಕੇ ಸੇਰਿਸੁਤ੍ತਾਨੇ

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥

ಭಗਵੰਤ ಕೋಪಗೊಂಡರೆ, ಅವನು ರಾಜರನ್ನೂ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ಬಡವನನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥

ಮನೆ ಮನೆಗೆ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಭಿಕ್ಷೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 16 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮಃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਜੇ ಮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥

ಕಳ್ಳನು ಬೇರೆಯವರ ಮನೆಯನ್ನು ದೋಚಿದರೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಯನ್ನು
ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಅವನು ಪೂರ್ವಜರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ

ਅਗੈ ਵਸਤು ಸಿವಾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥

ವಸ್ತುವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅದು
ಪೂರ್ವಜರನ್ನು ಕಳ್ಳರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಪೂರ್ವಜರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುತ್ತದೆ
ಮತ್ತು ಕದ್ದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥

ತನ್ನ ಯಜਮಾನರಿಂದ ದಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತನ್ನ ಪೂರ್ವಜರ
ಸಲುವಾಗಿ ಕದ್ದ ವಸ್ತುವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇದರ ਨ್ಯಾಯವನ್ನು
ಭಗವಂತನು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ದਲಾಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಗಳು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ

ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਸੇ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್! ತನ್ನ ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ, ಮುಂದಿನ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥ ,

ਜਿਉ ਜੇਰੁ ಸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੇ ਵਾਰ ॥

ಮಹಿಳೆಯಂತೆ

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥

ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮೆತುಸಾವ ಬಂದಂತೆ ಆದರೆ, ಸುಳ್ಳುಗಾರನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು

ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಃಖಿತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥

ದೇಹವನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಅಂತಹ ಜನರನ್ನು ಶುದ್ಧ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾರಲ್ಲಿ ದೇವರು ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರೇ ಪವಿತ್ರರು. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪೌರಿ

ਤੁਰੇ ਪਲಾਣੇ ਪਉਣ ਵੇಗ ਹਰ ರੰਗੀ ਹರਮ ಸਵಾರਿਆ ॥

ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುವ ಸುಂದರವಾದ ತಡಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜನರು

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥

ತಮ್ಮ ರಾಣಿಯರ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದವರು, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎತ್ತರದ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥

ಅವರು ಪ್ರಲೋಭನಗೊಳಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರಾಗಿದ್ದು, ಆದರೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಆಟವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥

ಇತರರಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾವನ್ನು ಮರೆತವರು

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥

ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಯೌਵನವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಅವರ ಯೌਵನವನ್ನು ਨಾಶಮಾಡುತ್ತದೆ. 17 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 1॥

ਜੇ ਕਰਿ ਸੁਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੁਤਕੁ ਹੋਇ ॥

ಸೂತಕದ ಭ੍ਰਮೆಯನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸೂತಕ ಇರುತ್ತದೆ

ਗੋਰੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥

ಹಸುವಿನ ಸಗಣೆ ಮತ್ತು ಮರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೀಟಗಳಿವೆ

ਜੇਤੇ ਦಾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬಾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ಯಾವ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದರೂ ಒಂದು ಧಾನ್ಯವೂ ಜೀವಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ਪਹಿਲಾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤು ಹರਿਆ ಸਭੁ ਕੋਇ ॥

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ನೀರು ಜೀವನ, ಅದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹಸಿರು ಮತ್ತು ತಾಜಾಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ರਖੀਐ ಸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥

ಈ ಸೂತಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆಯಲ್ಲೂ ಇಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥

ಓ ನಾನಕ್, ಭ್ರಮೆಗಳಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸೂತಕವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಎಂದಿಗೂ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು. 1॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਮਨ ਕਾ ಸੂತಕು ಲೆಖು ਹੈ ਜಿಹವಾ ಸੂತಕು ಕುಡು ॥

ದುರಾಸೆಯೇ ಮನಸ್ಸಿನ ಸೂತಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ ದುರಾಸೆಯ ಎಳೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾಲಿಗೆಯ ಸೂತಕವು ಸುಳ್ಳು, ಅಂದರೆ ಸುಳ್ಳಿನ ಸೂತಕವು ನಾಲಿಗೆಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ

ਅਖੀ ಸੂತಕು ਵೇಖਣಾ ಪರ ತ್ರಿਅ ಪರ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥

ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮಹಿಳೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ, ಯೌವನವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಕಣ್ಣುಗಳ ಸೂತಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ਕੰਨੀ ಸੂತಕು ಕੰਨಿ ਪੈ ಲಾਇತਬಾರಿ ਖਾਹਿ ॥

ಬೇರೆಯವರ ಟೀಕೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡುವುದೇ ಕಿವಿಯ ಸೂತಕ

ਨਾਨਕ ਹೆಸಾ ಆದಮੀ ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಈ ಸೂತಕಗಳಿಂದಾಗಿ, ಮಾನವ ಆತ್ಮವು ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಯಮಪುರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 2॥

ਮಃ ੧ ॥

ಮಹಾಲ 1॥

ਸਭੇ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਸਾਵਿਨ ਚੁ ਸੁਭਕਵੁ ਕੇਵਲ ਭ੍ਰਮੇਯਾਗਿਦੇ, ਭਦੁ ਦ੍ਰੁਸ਼੍ਟਿਯ
ਕਾਰਣਦਿੰਦਾਗਿ ਪ੍ਰਤਿਯੋਗੁਰਿਗੁ ਭਰੁਤੁਦੇ

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥

ਹੁਕਮੁ ਮੁਕਤੀ ਸਾਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਆਦੇਸ਼ਗੁ ਮੁਕਤੀ ਅਵਰ ਅਨੁਮਤਿਯਿੰਦ
ਮਾਤ੍ਰ ਮਨੁਸ਼੍ਯੁ ਹੁਕਮੁਤਾਨੈ ਮੁਕਤੀ ਸਾਯੁਤਾਨੈ

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਦਿਤੇਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ਭਗਵੰਤਨੁ ਸਕਲ ਜੀਵਰਾਸ਼ੀਗੁ ਆਹਾਰਵਨੁ ਨੀਡਿਰੁਪੁਦਰਿੰਦ ਤਿਨੁਪੁਦੁ
ਮੁਕਤੀ ਕੁਡਿਯੁਪੁਦੁ ਪਵਿਤ੍ਰਵਾਗਿਦੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨ੍ਹ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਨਾਦ ਨੰਤਰ ਚੁ ਰਹਸ੍ਯਵਨੁ ਅਰਧਮਾਡਿਕੋਲੁਵਵਨੁ
ਸੁਭਕਵਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸੁਪੁਦਿਲੁ. 3॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥

ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠ ਗੁਣਗੁਣਨੁ ਹੋਰਿੰਦਿਰੁਵ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਸ੍ਰੇਸ਼੍ਠੁ ਏਨੁ ਪਰਿਗਣਿਸਬੈਕੁ
ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸੰਸਿਸਬੈਕੁ

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥

ਦੇਵਰ ਕ੍ਰਿਪੇਯਿੰਦ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਨੁ ਕੰਡਰੇ ਸਦ੍ਗੁਰੁਵਿਨ ਹਿਰਿਮੇਯਨੁ
ਕਾਨੁਤਾਨੈ

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥

ਅਵਨੁ ਅਦਨੁ ਭਯੁਪਟਾਗ, ਅਵਨੁ ਅਦਨੁ ਮਾਨਵ ਮਨਸ਼ਿਨਲੀ
ਅਭਵਡਿਸਿਕੋਲੁਤਾਨੈ

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥

ਦੇਵਰੁ ਆਯੁਪਿਸਿਦਰੇ, ਸਦ੍ਗੁਰੁਪੁ ਵ੍ਯਕ੍ਤਿਯੁ ਹਣਿਯੁ ਮੇਲੇ ਤਨੁ ਕ੍ਰਿਪੇਯਨੁ ਭਯੁ
ਏਲਾ ਅਨਿਸ਼੍ਯਗੁਣਨੁ ਹੋਰਹਾਕੁਤਾਨੈ

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥

ਦੇਵਰੁ ਮੇਞਿਦਾਗ ਹੋਸ ਸੰਪਤੁ ਦੋਰੇਯੁਤੁਦੇ. 18 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯੁ 1 ॥

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥

ਮੋਦਲੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੁਦਨਾਗੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵੇਦਿਕੈ ਮੇਲੈ
ਕੁਲਿਤੁਕੋਲੁਤਾਨੈ

ਸੁਚੈ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥

ਯਾਰਾ ਮੁਟ੍ਰਿਤੁ ਸੁਦੁ ਆਹਾਰਵਨੁ ਅਵਨ ਮੁੰਦੈ ਤੰਦੁ ਬਡਿਸਲਾਗੁਤੁਦੈ

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥

ਓ ਰੀਤੀਯਾਗਿ ਪਰਿਸੁਦਨਾਦ ਨੰਤਰ, ਅਵਨੁ ਆਹਾਰਵਨੁ ਤੰਗਿਦੁਕੋਲੁ
ਨੰਤਰ ਲੋਕਵਨੁ ਹੋਲੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸੁਤਾਨੈ

ਕੁਰਬੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੇਖੁ ॥

ਅਵਨੁ ਤਨੁ ਹੋਲੀਯਲੀ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹਾਰਵਨੁ ਅਸੁਦੁ ਸੁਭਲੀ, ਭੱਟੀਦੁਕੋਲੁ
ਯਾਰੁ ਹੋਲੈ?

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥

ਆਹਾਰ, ਨੀਰੁ, ਬੰਸੀ ਮੁਤੁ ਲੁਪੁ, ਏਲਾ, ਨਾਲੁ, ਦੇਵਰੁਗਲੁ ਅੰਦਰੈ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਦਾਰਥਗਲੁ. ਏਦਨੈ ਅੰਸ਼ਵਾਦ ਤੁਪੁਵਨੁ ਸੇਰਿਸਿਦਾਗ ਅਦੁ ਸੁਦੁ ਮੁਤੁ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹਾਰਵਾਗੁਤੁਦੈ

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥

ਦੇਵਰੁਗਲੰਤ, ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਹਾਰਵੁ ਪਾਪਦ ਦੇਹਦ ਸੰਪਰਕੁ, ਬਰੁਵੁਦਰਿੰਦ
ਅਸੁਦੁਵਾਗੁਤੁਦੈ ਮੁਤੁ ਨੰਤਰ ਲੁਗੁਲੁਤੁਦੈ

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਹੋਸਰੁ ਹੋਲਦ ਬਾਯੀ, ਯਾਵੁਦੁ ਹੋਸਰਿਲੁਦੈਯੈ ਆਨੰਦਵਨੁ
ਅਨੁਭਵਿਸੁਤੁਦੈਯੈ

ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਯਾਵਾਗਲੁ ਲੁਗੁਲੁ ਆ ਮੁਖਦ ਮੇਲੈ ਬੀਲੁਤੁਦੈ ਏਦੁ ਅਥਮਾਡਿਕੋਲੀ.

ਮਃ ੧ ॥

ਮੁਹਾਲ 1॥

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥

ਮਹਿਲੈ ਜਨੁ, ਨੀਡੁਤਾਣੈ, ਅਵਲ ਮੁਲਕਵੈ ਮਾਨਵ ਗਭਰਿੰਦ ਜਨੁ
ਪਡੈਯੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਅਵਲ ਮੁਲਕ ਜੀਵਿਗਲ ਦੇਹਵੁ ਰੁਪੁਗੋਲੁਤੁਦੈ.
ਅਵਨੁ ਨੀਤੀਤਾਥ ਮਾਡਿਕੋਲੁਤਾਨੈ ਮੁਤੁ ਫੁਲੁ ਮਹਿਲੈਯਨੁ ਮਾਤ੍ਰ

ਮਦੁਵੇਯਾਗੁਤਾਨੇ

ਭੰਡਹੁ ਹੇਵੈ ਦੇਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥

ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਮਹਿਲੇਯੋਂਦਿਗੇ ਮਾਤ੍ਰ ਸ਼੍ਰੇਯਸਨੁ ਹੋਂਦੁਤਾਨੇ ਮਤ੍ਰ
ਪ੍ਰਪੰਚਦ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟਿਯੁ ਹਾਦਿਯੁ ਮਹਿਲੇਯੁ ਮੂਲਕ ਮੁੰਦੁਵਰਿਯੁਤ੍ਤਦੇ

ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੇਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥

ਭੰਡੁ ਪੁਰੁਸ਼ਨੁ ਹੋਂਦੁਤੀ ਸਤ੍ਤਰੇ, ਅਵਨੁ ਭੰਡੁਭੰਡੁ ਮਹਿਲੇਯੁਨੁ ਹੁਡੁਕੁਤਾਨੇ.
ਭੰਡੁਰੋਂਦਿਗੇ ਅਵਨੁ ਸੰਬੰਧਵਨੁ ਸ਼੍ਰੇਯਸੁਵਦੁ ਮਹਿਲੇਯੁਰ ਮੂਲਕ
ਮਾਤ੍ਰ

ਸੇ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥

ਹਾਗਾਦਰੇ ਭੰਡੁ ਰਾਜਰੁ ਮਤ੍ਰ ਮਹਾਪੁਰੁਸ਼ਰਿਗੇ ਜਨੁ ਨੀਡਿਦ ਆ
ਮਹਿਲੇਯੁਨੁ ਨਾਵੁ ਏਕੇ ਕੰਟ੍ਰਵਰੇਂਦੁ ਏਂਦੁ ਕਰੇਯੁਬੇਕੁ?

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਮਹਿਲੇ ਹੁਟ੍ਰਿਦੁ ਹੋਂਦੁਨਿੰਦ ਮਾਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰ ਹੋਂਦੁਲ੍ਲਦੇ ਯਾਰੁ ਹੁਟ੍ਰਿਲੁ
ਸਾਧੁਵਿਲੁ

ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੇ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥

ਏਦਰੇ ਏ ਨਾਨਕ, ਮਹਿਲੇ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁਨੇ ਦੋਵਰੁ ਏਯੋਨਿਯਾਗਿ ਭੰਡੁਨੇ

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥

ਯਾਵਾਗਲੁ ਭੰਡੁਵੰਤਨੁਨੁ ਸੁਤਿਸੁਤਿਰੁਵ ਭਾਯਿ ਏਯੁਭੰਡੁਵੰਤ ਮਤ੍ਰ
ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਰੁਤ੍ਤਦੇ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥

ਏ ਨਾਨਕ, ਏ ਮੁਖੁਵੁ ਨਿਭਵਾਦ ਭੰਡੁਵੰਤਨੁ ਏਯੁਨਦਲਿ ਹੋਲੇਯੁਤ੍ਤਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ ॥

ਸਭੁ ਕੇ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੇ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥

ਏ ਕਰ੍ਤਰੇ, ਏਲ੍ਲਰੁ ਨਿਮ੍ਰੁਨੁ ਤਮ੍ਰੁ ਭੰਡੁ ਏਂਦੁ ਕਰੇਯੁਤ੍ਤਾਰੇ ਏਦਰੇ ਯਾਰੁ
ਨਿਮ੍ਰੁਵਰਲ੍ਲਵੋਰੇ ਅਵਰਨੁ ਏਯੁ ਮਾਡਿ ਹੋਰਹਾਕਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ

ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥

ਪ੍ਰਤਿਯੋਂਦੁ ਜੀਵਿਯੁ ਤਨੁ ਕਰ੍ਮਗਲੇ ਪਰਿਣਾਮਗਲੇਨੁ ਅਨੁਭਵਿਸ਼ਭੇਕੁ
ਮਤ੍ਰ ਤਨੁ ਭਾਗੇਗਲੇਨੁ ਭੰਡੁਭੰਡੁਗੋਲਿਸ਼ਭੇਕੁ

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਚ ਜਗਤਿਨਲੀ, ਭਾਵਤਵਾਗਿ ਬਦੁਕਿਲ, ਂਦਾਦਰੇ ਅਵਨੁ
ਹੇਮ੍ਰੇਪਡਬੇਕੇ?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੇ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥

ਯਾਰਿਗੁ ਕੰਟ੍ਰਿਦ੍ਰਨੁ, ਹੇਝਬੇਡਿ ਮਤ੍ਰੁ, ਭਦਨੁ, ਨੀਵੁ, ਵਿਦ੍ਰ, ਂਦੁਵ ਮੂਲਕ
ਅਧਮਾਡਿਕੋਝਬੇਕੁ. ਮੂਰਖਰੋਂਦਿਗੇ ਂਦਿਗੁ, ਜਗਵਾਡਬਾਰਦੁ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਰ, ਮਹਾਲ 1॥

ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥

ੰ ਨਾਨਕ, ਮ੍ਰਦੁਵਾਗਿ ਮਾਤਨਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਦੇਹ ਮਤ੍ਰੁ, ਮਨਸ੍ਰ, ਂਰਡੁ
ਮੰਦ ਮਤ੍ਰੁ, ਭੁਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਰਵੇ

ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥

ਕਹਿ ਮਾਤੁਗਾਰ ਜਗਤਿਨਲੀ, ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਰਨਾਗੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ, ਅਵਨ ਕਹਿ ਮਾਤੁਗੇਂਦ
ਜਨਰੁ, ਅਵਨਨੁ, ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾਇ ॥

ਕਹਿ ਸ੍ਰਭਾਵਦ ਵ੍ਰਕ੍ਰਿਯਨੁ, ਦੇਵਰੁ, ਆਸ੍ਰਾਨਦਲੀ, ਭੀਮਾਰਿ, ਹਾਕੁਤ੍ਰਾਨੇ ਮਤ੍ਰੁ,
ਕੰਟੁਵਾਦ ਮਾਤੁਗਾਰ, ਮੁਖਦ, ਮੇਲੇ, ਭੁਗੁਝਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥

ਕਰੋਰਵਾਗਿ ਮਾਤਨਾਡੁਵ ਵ੍ਰਕ੍ਰਿਯਨੁ, ਮੂਰਖ, ਂਦੁ, ਕਰੇਯਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ
ਮਤ੍ਰੁ, ਭੀਕ੍ਰਿਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. 1॥

ਮਃ ੧ ॥

ਮਹਾਲ 1॥

ਅੰਦਰਹੁ ਝੁਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ, ਸੁਝੁਗਾਰਰੰਤੇ, ਨਟਿਸੁਵਵਰੁ, ਆਦਰੇ, ਹੋਰਗੇ, ਸਤ੍ਰਵੰਤਰੁ,
ਜਗਤਿਨਲੀ, ਮਾਤ੍ਰ, ਬੂਟਾਟਿਕੇਗਲਨੁ, ਭੁਝਿਸਿਕੋਝੁਤ੍ਰਾਰੇ

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥

ਅਰਵਤ੍ਰੰਟੁ, ਤੀਰਥਕ੍ਰੇਤ੍ਰਗਲੀ, ਸ੍ਰਾਨ, ਮਾਡਿਦਰੁ, ਅਵਰ, ਮਨਸ੍ਰਿਨਲੀਰੁਵ
ਕੋਝੇ, ਹੋਗੁਵੁਦਿਲੁ,

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥

ਬਾਹ੍ਰਵਾਗਿ, ਹੇਝੇ, ਹਰਿਦ, ਬਟ੍ਰਿਯਨੁ, ਮ੍ਰੇਮੇਲੇ, ਹਾਕਿਕੋਂਡਰੁ, ਹ੍ਰਦਯਦਲੀ,

ರೇಷ್ಮೆಯಂತಹ ಮೃದುತ್ವ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವರು

ਤਿਨ੍ ನೆਹੁ ਲಗಾ ਰਬ ಸೆਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚಾರಿ ॥

ಅವರು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ದರ್ಶನವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾರೆ

ರೆಗಿ ಹಸಗಿ ರೆಗಿ ರೇವಗಿ ಚುಪಿ ಕರಿ ಜಾಗಿ ॥

ಅವರು ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾರೆ, ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮೌನವಾಗುತ್ತಾರೆ

ಪರವಾಹ ನಾಗಿ ಕಿಸೈ ಕೇರಿ ಬಾಝು ಸਚೆ ನಾಗ ॥

ಅವನ ನಿಜ ರೂಪವಾದ ದೇವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಅವನು ಯಾರನ್ನೂ ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ

ਦರಿ ವಾਟ ಉಪರಿ ಖರಚು ಮೆಗಾ ಜಬೈ ದೇਇ ತ ಖಾಗಿ ॥

ಭು ದ್ವಾರದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಾ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಮಾತ್ರ ತಿನ್ನುತ್ತಾನೆ

ದೀಬಾನ್ ಏಕೈ ಕಲಮ ಏಕಾ ಹಮಾ ತುಮ್ಹಾ ಮೆಲ್ ॥

ದೇವರಿಗೆ ಒಂದೇ ದರ್ಬಾರು ಮತ್ತು ಅವನ ಜೀವಂತ ಜೀವಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಒಂದೇ ಲೇಖನಿ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸಮ್ಮಿಲನವಿದೆ, ಅಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕವರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಒಕ್ಕೂಟವಿದೆ

ದರಿ ಲಏ ಲೇಖಾ ಪಿಝಿ ಛುಟೆ ನಾನ್ಕಾ ಜಿਉ ತೆಲ್ ॥೨॥

ದೇವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಖಾತೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ೧ ನಾನಕ್, ಅಪರಾಧಿಗಳು ಕ್ರಿಷ್ಣನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆಬೀಜಗಳಂತೆ ಪುಡಿಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 2॥

ਪਉੜಿ ॥

ಪೌರಿ

ਆಪೆ ਹಿ ಕರಣಾ ಕೀಓ ಕಲ ಆಪೆ ಹಿ ತೈ ਧਾਰੀਐ ॥

ಓ ದೇವರೇ, ನೀವೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀವೇ ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ

ਦੇಖಗಿ ಕੀਤಾ ಆਪਣಾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ಸਾਰੀਐ ॥

ನಿಮ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ಜೀವಿಗಳ ಕಚ್ಚಾ ಮತ್ತು ಘನ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ

ਜੇ ਆਇਆ ਸੇ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੇਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥

ಯಾವ ಜೀವಿಯು ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿತೋ ಅದು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರವರ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕು

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਨಮಗೆ ಜೀਵਨ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವನ್ನು ನೀಡಿದ ಭಗವಂತನನ್ನು ਨಾವು ನಮ್ಮ
ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಏಕೆ ಮರೆಯಬೇಕು?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥

ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸೋಣ ಅಂದರೆ ಶುಭ
ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ದೇਵರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜೀਵਨದ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಸುಧਾਰಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. 20 ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ಪದ್ಯ ಮಹಾಲ 2 ॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ದೇਵರ ಬದಲಿಗೆ ದ್ವೈਤವಾದದಲ್ಲಿ ಆಧರಿಸಿದ ಇದು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿ?

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಯಾವಾಗಲೂ ದೇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವವನನ್ನು ನಿಜವಾದ
ಪ್ರೇಮಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ

ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੈ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥

ತನ್ನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಿಗುವ ಸುಖವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸುವವನು,
ತನ್ನ ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ಕೆಟ್ಟದೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವವನು

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥

ಅವನನ್ನು ದೇವರ ಪ್ರೇಮಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮತ್ತು
ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಎಣಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯ ಖಾತೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.
ಅಂತಹ ಜೀವಿ ಭಗವಂತ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ಮಹಾಲ 2 ॥

ਸਲਾਮੁ ਜਬಾਬੁ ਦੇਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಭಗವಂತನ ಆದೇಶಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗುವ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ
ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ
ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ್ತಾನೆ

ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥

ಓ ನಾನಕ್, ಅವನ ಎರಡೂ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸುಳ್ಳು ಮತ್ತು ದೇವರ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰੀ॥

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੇ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮੁਹਾਲੀਐ ॥

ਯਾਵ ਭਗਵੰਤਨ ਸੇਵੇਯੁ ਆਨੰਦਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇਯੋ ਆ ਭਗਵੰਤਨਨੁ
ਸਦਾ ਸ੍ਰੀਸੁਤ੍ਰਿਰਬੇਕੁ

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥

ਨਮ੍ਹੁ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲ ਪਰਿਣਾਮਵਨੁ ਨਾਵੇ ਅਨੁਭਵਿਸਬੇਕਾਦਾਗ, ਕੰਟ੍ਵ
ਕੰਲਸਗਲਨੁ ਨਾਵੇਕੇ ਮਾਡਬੇਕੁ?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥

ਭਭ੍ਯਨੁ ਏਦਿਗੁ ਕੰਟ੍ਵ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਡਭਾਰਦੁ ਮਤ੍ਤੁ ਪਰਿਣਾਮਗਲ
ਮੇਲੇ ਕੰਠੀਡਬੇਕੁ

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥

ਨਾਵੁ ਭਗਵੰਤਨ ਮੁੰਦੇ ਨਾਚਿਕੇਪਡੁਵ ਫਲਵਾਗਿ ਨਾਵੁ ਅੰਤਹ ਕਰਮਦ
ਓਟਵਨੁ ਆਡਭਾਰਦੁ, ਅੰਦਰੇ ਨਾਵੁ ਸੁਭ ਕਾਯਗਲਨੁ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਡਬੇਕੁ

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥

ਨਿਮ੍ਹੁ ਮਾਨਵ ਜੀਵਨਦਲ੍ਹਿ ਅੰਤਹ ਸੇਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਭਕ੍ਤਿਯਨੁ ਮਾਡਿ ਅਦੁ
ਲਾਭਵਨੁ ਨੀਡੁਤ੍ਤਦੇ. 21॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 2 ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥

ਸੇਵਕਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਯਜਮਾਨਨਿਗੇ ਸੇਵੇ ਸਲ੍ਹਿਸਿਦਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਦੇ ਸਮਯਦਲ੍ਹਿ
ਸੋਕ੍ਯਿਨ, ਵਿਵਾਦਾਤ੍ਮਕ, ਜਗਲਗਾਰਨਾਗਿਦ੍ਵਰੇ

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥

ਅਵਨੁ ਹੇਛ੍ਯਿਨਦਨੁ ਮਾਡਿਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਯਜਮਾਨਨ ਸੰਤੋਐਛਕ੍ਯ
ਅਹਨਲ੍ਹ

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥

ਓਦਰੇ ਅਵਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਅਹੰਕਾਰਵਨੁ ਤੋਡੇਦੁਹਾਕਿ ਸੇਵੇ ਮਾਡਿਦਰੇ, ਅਵਨੁ
ਸ੍ਵਲ੍ਘੁ ਗੋਰਵਵਨੁ ਪਡੇਯੁਤ੍ਤਾਨੇ

ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੇ ਲਗਾ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੇ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਓ ਮਨੁਝ੍ਯਨੁ ਤਨ੍ਹੁ ਯਜਮਾਨਨਨੁ ਭੇਟਿਯਾਗੁਤ੍ਤਾਨੇ, ਅਵਨੁ

ਯਾਰ ਸੇਵੇਯਲੀ ਤੋਡਗਿਦਾਨੋ ਮੇਰੇ ਅਵਨ ਪੁਯਯਤ੍ਨਗਲਨੁ
ਸ੍ਵੀਕਰਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ 2 ॥

ਜੇ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥

ਹ੍ਰਦਯਦਲੀਰੁਵ ਨਿਰਯੋਗੁ ਕ੍ਰਿਯੇਗਲ ਰੋਪਦਲੀ ਪੁਕਟਿਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ.
ਬਾਯੀਯਿੰਦ ਮਾਤਨਾਡੁਵ ਯਾਵੁਦੈ ਮਾਤੁ ਗਾਯੰਤੈ ਅਯਲੁ

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥

ਮਨੁਸ਼੍ਯ ਵਿਸ਼ਵਨੁ ਬਿਤੁਤਾਨੈ ਆਦਰੈ ਅਮ੍ਰਿਤਵਨੁ ਕੇਲੁਤਾਨੈ. ਭਦੁ ਏਤਹ
ਨ੍ਯਾਯ ਨੋਇ. 2॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ 2॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੇਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥

ਮੂਰਖਨੋਂਦਿਗਿਨ ਸ੍ਵੇਕ ਏਂਦਿਗੁ ਭਲ੍ਯਦਲੁ

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੇ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੇ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥

ਅਵਨੁ ਤੀਲਿੰਦੈ ਮਾਡੁਤਾਨੈ. ਯਾਰਾਦਰੁ ਅਦਨੁ ਨੋਡਲੁ
ਨਿਰਧਰਿਸਿਦਰੁ ਸਹ

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥

ਹਿੰਦਿਨ ਵਸੁਵਨੁ ਤੰਗਦਰੈ ਮਾਤ੍ਰ ਮਤ੍ਰੰਦੁ ਵਸੁਵੁ ਵਸੁਵਿਗੇ
ਹੋਂਦਿਕੋਲੁਤ੍ਤਦੇ

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥

ਦੇਵਰ ਮੁੰਦੈ ਆਦੇਸ਼ਗਲਨੁ ਨੀਡੁਵੁਦੁ ਯਸ਼ਸ਼੍ਵਿਯਾਗੁਵੁਦਿਲੁ, ਆਦਰੈ
ਮਨੁਸ਼੍ਯਰੁ ਅਵਰ ਮੁੰਦੈ ਬਿਨਮ੍ਰੁ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਗਲਨੁ ਸਲ੍ਲਿਸ਼ਬੇਕੁ

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਮੋਸ਼ਦਿੰਦ ਹਠਵਨੁ ਸੰਪਾਦਿਸੁਵੁਦਰਿੰਦ, ਕੇਵਲ ਮੋਸ਼ਵਨੁ
ਸਾਧਿਸਲਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. ਆਦਰੈ ਭਗਵੰਤਨ ਸੁਤਿਯਨੁ ਹਾਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਜੀਵਿਯੁ
ਸੰਤੋਸ਼ਵਾਗੁਤ੍ਤਦੇ. 3॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮੁਹਾਲ 2॥

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਅਜਾਨੀਯੋਂਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਇ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੇ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥

ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਆਦੇਸ਼ಗಳು ਭਗਵಂತਨ ਮੁಂದੇ ਯਸ਼ਸ਼ਿਯਾਗੁਪ੍ਰਦਿਲ੍ਹ, ਆਦਰੰ
ਵਿਨਮ੍ਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਂਗਲੁ ਮਾਤ੍ਰ ਅਵਰ ਮੁಂದੇ ਪਰਿਣਾਮਕਾਰਿਯਾਗੁਤ੍ਰਵੇ. 22॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 2॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥

ਨਾਵੇਂ ਕੇਲੀਕੋਂਡੁ ਸਿਗੁਵ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਏਂਤਹ ਲੁਡੁਗਰੇ?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਆਸ਼ੀਰਵਦਿਸਿਦਾਗ ਅਵਨੁ ਪਡੇਯੁਵ ਕੋਡੁਗੇਯੇਂ ਅਦ੍ਧੁਤ
ਕੋਡੁਗੇਯਾਗਿਦੇ. 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਾਲ 2॥

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਵਿਨ ਭਯਵਨ੍ਨੁ ਹੋਗੇਲਾਡਿਸਦ੍ਧੁ ਯਾਵ ਰੀਤਿਯੁ ਸੇਵਕ ਸੇਵੇ?

ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਤਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰਭੁਵਿਨੋਂਦਿਗੇਂ ਵਿਲੀਨਗੋਲ੍ਧੁਵਵਨਨ੍ਨੁ ਨਿਜਵਾਦ ਸੇਵਕ
ਏਂਦੁ ਕਰੇਯਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇ. 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੌਰਿ ॥

ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਦੇਵਰ ਅੰਤ੍ਯੁਵੁ ਤੀਲੀਦਿਲ੍ਹ. ਅਵਰਿਗੇਂ ਅੰਤ੍ਯੁਵਿਲ੍ਹ, ਅਵਰੁ ਅਨੰਤ

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥

ਅਵਰੇਂ ਬ੍ਰਹ੍ਮਾਂਡਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਂ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਨ ਸ੍ਵੰਤ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਯਨ੍ਨੁ
ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਇਕਨ੍ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥

ਕੇਲਵੁ ਜੀਵੀਗਲੁ ਤਮ੍ਮੁ ਕੁਤ੍ਤੀਗੇਂ ਸਰਪਣੀਗਲਨ੍ਨੁ ਹੋਂਦਿਰੁਤ੍ਰਵੇ, ਅੰਦਰੇਂ,
ਅਵੁਗਲਨ੍ਨੁ ਬੰਧਗਲ੍ਲਿ ਕੱਟ੍ਟਲਾਗੁਤ੍ਰਦੇਂ ਮਤ੍ਤੁ ਭਤਰਰੁ ਅਸੰਖ੍ਯਾਤ ਕੁਦੁਰੇਂਗਲੁ
ਮੇਲੇਂ ਸਵਾਰਿ ਮਾਡੁਵੁਦਨ੍ਨੁ ਆਨੰਦਿਸੁਤ੍ਤਾਰੇਂ

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥

ਓ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਵਾਯੰ ਲੀਲੇਯੰਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਸ੍ਵਤਃ ਜੀਵੀਗਣੰਨੁ
ਮਾਡੁਤਾਰੇ. ਨਾਨੁ ਯਾਰੀਗੇ ਦੂਰੁ ਨੀਡਬਹੁਦੁ?

ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਵਿਸ਼ਵੰਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦ ਭਗਵੰਤ ਅਦੰਨੁ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਫੁਤਾਰੇ. 23॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਪਦ੍ਯ ਮਹਾਲ 1॥

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥

ਭਗਵੰਤ ਜੀਵੀਗਣ ਰੂਪਦਲੀ, ਪਾਤ੍ਰੰਗਣੰਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਦਰੁ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵਰੇ ਅਵੁਗਣ
ਦੇਹਕੇ ਗੁਣ, ਦੋਸ਼, ਸੁਖ ਮਤ੍ਤੁ ਦੁਃਖਵੰਨੁ ਸੇਰਿਸੁਤਾਰੇ

ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਿਨਿ ਚੜੇ ॥

ਜੀਵੰਤ ਜੀਵੀਗਣ ਰੂਪਦਲੀ, ਕੇਲਵੁ ਪਾਤ੍ਰੰਗਣੁ ਹਾਲੀਨਿੰਦ ਤੁੰਬਿਰੁਤਵੇ,
ਅੰਦਰੇ, ਸਦ੍ਗੁਣੰਗਣੁ ਭਰੁਤਵੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੇਕਵੁ ਫਲੇਯ ਮੇਲਿਨਿ ਭਾਖਵੰਨੁ
ਤਡੇਦੁਕੋਲ੍ਫੁਤਾਰੰਨੁ ਮੁੰਦੁਵਰਿਸੁਤਵੇ

ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਿਨਿ ਖੜੇ ॥

ਕੇਲਵੁ ਅਦ੍ਯੁਸ਼੍ਵੰਤਰੁ ਤਮ੍ਹੁ ਹਾਸਿਗੇਯ ਮੇਲੇ ਖਚਿਤਵਾਗਿ ਵਿਸ਼੍ਰਾਂਤਿ
ਪਡੇਯੁਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਨੇਕਰੁ ਅਵਰ ਸੇਵੇਯਲੀ, ਕਾਵਲੁ ਕਾਯੁਤਾਰੇ

ਤਿਨ੍ਹ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਤੰਨੁ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਿੰਦ ਯਾਰੰਨੁ ਨੋਡੁਤਾਰੋ ਅਵਰ
ਜੀਵਨਵੰਨੁ ਸੁੰਦਰਵਾਗਿਸੁਤਾਰੇ. 1॥

ਮਹਲਾ ੨ ॥

ਮਹਾਲ 2॥

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਤਾਨੇ ਜਗਤੰਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਏਲ੍ਲਵੰਨੁ ਤਾਨੇ ਮਾਡੁਤਾਰੇ.
ਅਵਰੇ ਤੰਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਯੰਨੁ ਨੋਡਿਕੋਲ੍ਫੁਤਾਰੇ

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥

ਅਵਨੁ ਜਗਤੀਨਲੀ, ਜੀਵੀਗਣੰਨੁ ਸ੍ਰੁਸ਼ਿਸ਼ਿਤਾਰੇ ਮਤ੍ਤੁ ਅਵੁਗਣ ਜਨਨ ਮਤ੍ਤੁ
ਮਰਣਵੰਨੁ ਨੋਡੁਤਾਰੇ ਭਰੁਤਾਰੇ

ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥

ਓ ਨਾਨਕ, ਅਵਰੇ ਏਲ੍ਲਵੰਨੁ ਮਾਡੁਵਾਗਿ ਦੇਵਰੰਨੁ ਹੋਰਤੁਪਡਿਸਿ ਭੇਰੇ

ಯಾರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು? 2॥

ਪਉੜੀ ॥

ಪੌਰੀ॥

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥

ಮಹਾನ್ ಭಗವಂತನ ಮಹಿಮೆ ಮತ್ತು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥

ಅವರು ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತਾ, ತನ್ನ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವವನು ಮತ್ತು
ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ದಯೆಯಿಂದ ನೋಡುವವನು. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ
ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੇਡੀ ਤਿਨੈ ਪਾਇ ॥

ಜೀವಿಯು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಹಣಬರಹದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು
ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ

ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥

ಓ ನಾನಕ್, ಆ ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನ ಹೊರತು ಬೇರೊಂದು ಆಶ್ರಯ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ

ತನಗೆ ಸಮ್ಮತವಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 24 1॥ ಶುದ್ಧ

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਦੇਵਰੁ ਒ਭ੍ਧਰੇ. ਏਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਓ ਅਦ੍ਧੁਤ ਗੁਰੁਵਿਨ (ਦੇਵਰ)ਦੁ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗ ਅਥਵਾ ਕ੍ਰਪਾਣ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਹਤ੍ਤਨੇ ਗੁਰੁਗਲੁ ਪਰਿਸਿਦ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਡ੍ਗਦ ਕਵਿਤੇ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈ ਧਿਆਇ ॥

ਮੋਦਲੁ ਖਡ੍ਗਵਨੁ (ਦੁਸ਼ਟਰਨੁ ਨਾਸ਼ਮਾਡੁਵ ਰੂਪਦਲ੍ਲਿਰੁਵ ਦੇਵਰੁ) ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ; ਨಂತਰ ਨਾਨਕ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਬਗੇ ਯੋਯਿਸਿ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈ ਸਹਾਇ ॥

ਨಂತਰ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ, ਗੁਰੁ ਅਮਰ ਦਾਸ ਮਤ੍ਤੁ ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ; ਅਵਰੁ ਨਮੁਗੇ ਸਹਾਯ ਮਾਡਲੀ! (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨ, ਗੁਰੁ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਮਤ੍ਤੁ ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਰਾਯਾ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਕਡੇਗੇ ਗਮਨ ਹਰਿਸਿ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੁ ਹਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਵਰਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿ ਮਤ੍ਤੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ, ਅਵਰਨੁ ਨੋਡੁਵੁਦਰਿੰਦ ਏਲਾ ਨੋਵੁਗਲੁ ਮਾਯਵਾਗੁਤ੍ਤਵੇ. (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯੁ ਮੇਲੇ ਮਨਸ੍ਸਨੁ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੁ ਤੇਜ ਬਹਾਦਰ ਅਵਰਨੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਲ੍ਲੀ, ਆਗ ਨਿਮ੍ਮ ਮਨੇਗੇ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਸੰਪਤ੍ਤਿਨ ਒ਂਬਤ੍ਤੁ ਸ੍ਰੋਤ੍ਰਗਲੁ (ਧ੍ਯੇਯ, ਕ੍ਰਮ, ਪ੍ਰਾਮਾਣਿਕਤੇ, ਸ਼ੌਚ, ਭਗਵੰਤ੍ਰਿਯ ਨਿਯੰਤ੍ਰਣ, ਬੁਦ੍ਧਿ, ਵਿਦ੍ਯੇਯ ਸਤ੍ਯ, ਕ੍ਰੋਧਵਿਲ੍ਲਦਿਰੁਵਦੁ) ਤ੍ਵਰੇਯਾਗਿ ਬਰੁਤ੍ਤਵੇ.

ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਓ ਦੇਵਰੇ, ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ ਦਾਰੀ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ ਮਾਡੁ।

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਹੱਤ੍ਰਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ (ਅਵਰ ਆਧ੍ਯਾਤ੍ਮਿਕ ਕੋਡੁਗੇਯਨ੍ਨ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ). ਓ ਦੇਵਰੇ! ਦਯਵਿਛੁ ਨਮਗੇ ਮਾਗਵਨ੍ਨ ਤੋਰਿਸੁਵ ਮੂਲਕ ਏਲੈਡੈ ਸਹਾਯ ਮਾਡੁ।

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਗੌਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਨਲੀਰੁਵ ਹੱਤ੍ਰ ਰਾਜਰ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੇਲਕਨ੍ਨ ਯੋਝਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਧ੍ਯਾਨਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਨਿਮ੍ਰ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨ੍ਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦ੍ਰੋਵਿਕ ਬੋਧਨੇਗਲ ਕਡੇਗੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਮਤ੍ਰ ਆਨੰਦਵਨ੍ਨ ਪਡੇਯੀਰਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ ਊਝ੍ਝਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵਰੁ)

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਪ੍ਰਿਯ ਪੰਚਰ (ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਅਵਰ) ਨਾਲ੍ਵਰੁ ਪੁੱਤ੍ਰਰ; ਨਲਵਤ੍ਰੁ ਹੁਤਾਤ੍ਮਰ; ਅਦਮ੍ਯੁ ਦ੍ਰੁਧਨਿਸ਼੍ਚਯਦ ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ੍ਰਰ; ਨਾਮਦ ਬਣ੍ਣਦਲ੍ਲਿ ਮੁਲੁਗਿਦ੍ਵ ਭਕ੍ਤਰ; ਨਾਮਦਲ੍ਲਿ ਮਗ੍ਨਰਾਦਵਰ; ਨਾਮਵਨ੍ਨੁ ਸ੍ਰਰਿਸਿਕੋਡੁ ਤਮ੍ਰੁ ਆਹਾਰਵਨ੍ਨੁ ਓਡਨਾਟਦਲ੍ਲਿ ਹੰਚਿਕੋਡਵਰ; ਊਚਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇਗਲਨ੍ਨੁ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਸਿਦਵਰ; (ਸਤ੍ਯਵਨ੍ਨੁ ਸੰਰਕ੍ਸ਼ਿਸਲੁ) ਤਮ੍ਰੁ ਖਡ੍ਗਲਨ੍ਨੁ ਹਿਡਿਦਵਰ; ਭਤਰਰ ਨ੍ਰੋਨਤੇਗਲਨ੍ਨੁ ਕਡੇਗਣਿਸਿਦਵਰ; ਮੇਲੇ ਹੇਲਿਦਵਰੇਲ੍ਲਰੁ ਸੁਦ੍ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਿਯੁਲ੍ਲਵਰ ਕਾਯੁਗਲਨ੍ਨੁ ਯੋਝਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨ੍ਦੁ ਊਝ੍ਝਰਿਸਿ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੇਵਰੁ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਰੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤਮ੍ਰੁ ਤਲੇਯਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਰੁ ਤਮ੍ਰੁ ਸਿਖ ਧਰਮਵਨ੍ਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦ ਆ ਧ੍ਰੋਯੁਸ਼ਾਲੀ ਸਿਖ ਪੁਰੁਸ਼ਰੁ ਮਤ੍ਰੁ ਮਹਿਲੇਯਰੁ ਸਲ੍ਲਿਸਿਦ ਅਨਨ੍ਯੁ ਸੇਵੇਯਨ੍ਨੁ ਯੋਝਿਸਿ ਮਤ੍ਰੁ ਨੇਨਪਿਸਿਕੋਝੀ; ਦੇਹਦ ਪ੍ਰਤਿਯੋਨ੍ਦੁ ਕੀਲੁਗਲਿੰਦ ਤਮ੍ਰੁਨ੍ਨੁ ਕਤ੍ਤਰਿਸਿਕੋਡਵਰੁ; ਤਮ੍ਰੁ ਸ਼ਿਰਵਨ੍ਨੁ ਤੇਗੇਦੁਹਾਕਿਦਵਰੁ; ਕਟ੍ਵਿਹਾਕਿਸਿਕੋਡੁ ਚਕ੍ਰਗਲ ਮੇਲੇ ਤਿਰੁਗਿਸਿ ਤੁੰਡੁਗਲਾਗਿ ਮੁਰਿਦਵਰੁ; ਗਰਗਸਗਲਿੰਦ ਕਤ੍ਤਰਿਸਲ੍ਪਟ੍ਵਵਰੁ; ਜੀਵੰਤਵਾਗਿ ਸੁਲਿਯਲ੍ਪਟ੍ਵਵਰੁ;

ਗੁਰੂਦਵਾਰਾਗਲ ਘੋਨਤੈਯਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲੁ ਤਮੁਨੁ ਤ੍ਯਾਗ ਮਾਡਿਦਵਰੁ;
ਤਮੁ ਸਿਖੋ ਨੰਬਿਕੈਯਨੁ ਤ੍ਯਜਿਸਦਵਰੁ; ਤਮੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਵਨੁ
ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ ਮਤੁ ਤਮੁ ਕੋਨੈਯ ਊਸਿਰਿਨਵਰੇਗੁ ਤਮੁ ਊਦ੍ਵਨੈਯ
ਕੁਦਲਨੁ ਊਲੀਸਿਕੋਂਡਵਰੁ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ! ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ(ਅਦ੍ਭੁਤ
ਦੈਵਰੁ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਨਿਮ੍ਰ ਆਲੋਚਨੇਗਲਨੁ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਦ ਏਲਾ ਪੀਰਗਲੁ ਮਤੁ ਏਲਾ
ਗੁਰੂਦਵਾਰਗਲ ਕਡੇਗੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਕਰਿਸਿ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ
ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਮੋਦਲੁ ਭਡੀ ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਸਰਨੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੀ ਏਨੁ ਓ
ਪ੍ਰਾਰਥਨੈਯਨੁ ਮਾਡੁਤਾਰੇ; ਮਤੁ ਏਲਾ ਸੰਤੋਸ਼ਗਲੁ ਮਤੁ ਸੌਕਯਗਲੁ
ਅੰਤਹ ਧ੍ਯਾਨਦ ਮੂਲਕ ਬਰਲੀ.

**ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤਹਿ,
ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ ਖਾਲਸਾ ਏਲ੍ਹਿਦ੍ਵਰੁ, ਤਨੁ ਰਕ਼ਣੇ ਮਤੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਵਨੁ ਨੀਡਲੀ;
ਊਚਿਤ ਅਡੁਗੇਮਨੇ ਮਤੁ ਖਡ੍ਗ ਏਨ੍ਹਿਗੁ ਏਫਲਵਾਗਦਿਰਲੀ; ਨਿਮ੍ਰ ਭਕ੍ਤਰ
ਗੋਰਵਨੁ ਕਾਪਾਡਿਕੋਲ੍ਹਿ; ਸਿਖੋ ਜਨਰੀਗੇ ਏਜਯਵਨੁ ਨੀਡੀ; ਗੋਰਵਾਨ੍ਵਿਤ
ਖਡ੍ਗਵੁ ਯਾਵਾਗਲੁ ਨਮ੍ਰ ਸਹਾਯਕੇ ਬਰਲੀ; ਖਾਲਸਾ ਯਾਵਾਗਲੁ
ਗੋਰਵਗਲਨੁ ਪਡੇਯਲੀ; ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ
ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੇ ਜੁਗ ਅਟੱਲ,
ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਸਿਖ੍ਹਰੀਗੇ ਸਿਖੋ ਧਰਮੁਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਊਦ੍ਵਨੈਯ ਕੁਦਲੀਨ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਸਿਖੋ
ਕਾਨੋਨੁਗਲਨੁ ਪਾਲਿਸੁਵ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੋਵਿਕ ਜ੍ਞਾਨਦ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਦ੍ਯੁਫ
ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ, ਨੰਬਿਕੈਯ ਊਡੁਗੋਰੇ ਮਤੁ ਨਾਮਦ ਅਤਿਦੋਡ੍ਹ
ਊਡੁਗੋਰੈਯਨੁ ਦਯਪਾਲਿਸੀ. ਓ ਦੈਵਰੇ! ਗਾਯਕਵ੍ਧੰਦਗਲੁ, ਮਹਲੁ
ਮਤੁ ਧ੍ਯੁਜਗਲੁ ਸ਼ਾਸ੍ਤ੍ਰਤਵਾਗਿ ਊਲੀਯਲੀ; ਸਤ੍ਯਵੁ ਏਨ੍ਹਿਗੁ ਜਯਗਲਿਸਲੀ;
ਵਾਹੇ ਗੁਰੂ (ਅਦ੍ਭੁਤ ਦੈਵਰੁ) ਏਨੁ ਊਛ੍ਛਰਿਸਿ!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਏਲਾ ਸਿਖ੍ਹਰ ਮਨਸ੍ਯੁਗਲੁ ਏਨਮ੍ਰਵਾਗਿਰਲੀ ਮਤੁ ਅਵਰ ਬੁਦ੍ਧਿਵੰਤਿਕੈਯੁ
ਊਨ੍ਨਤਵਾਗਲੀ; ਓ ਦੈਵਰੇ! ਜ੍ਞਾਨਦ ਰਕ਼ਕਨੁ ਨੀਵੇ.

ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਣਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।

ਓ ਨਿਜਵਾਦ ਤಂದੇਯੇ, ਵਾਹ ਗੁਰੂਵੇ! ਨੀਵੁ ਦਿਨਰ ਗੌਰਵ, ਅਸਹਾਯਕਰ ਲਕੀ, ਨਿਰਾਸ਼੍ਰਿਤਰੀ ਆਸ਼੍ਰਿਤ, ਨਾਵੁ ਨਿਮ੍ਹ ਸਮੁਖਦਲੀ, ਬਿਨਮੁਵਾਗਿ ਪ੍ਰਾਰਥਿਸੁਤੀਵੇ..... (ਭਲੀ, ਮਾਠਿਦ ਸੰਦਰਭ ਅਥਵਾ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਬਦਲੀਸੀ).

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮਾਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਕਰਨੇ।

ਮੇਲੀਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨੇਯਨੁ ਪਰਿਸੁਵਲੀ, ਨਮ੍ਹ ਤਪ੍ਪੁਗਲੁ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨ੍ਯੋਨਤੰਗਲਨੁ ਦਯਵਿਭੁ, ਕ੍ਲਮੀਸੀ. ਏਲ੍ਲਰ ਊਦ੍ਵੇਸ਼ਗਲਨੁ ਦਯਵਿਭੁ, ਪੁਰ੍ਯੋਸੀ.

ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨ ਚਿੱਤਆਵੇ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਨਾਵੁ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵਨੁ ਸ੍ਮਰਿਸਿਕੋਂਡੁ ਧ੍ਯਾਨਿਸਲੁ ਨੇਨਪਿਸੁਵ ਨਿਜਵਾਦ ਭਕ੍ਤਰਨੁ ਭੇਟੀਯਾਗੁਵੰਤੰ ਮਾਠੁ. ਓ ਦੋਵਰੇ, ਨਿਜਵਾਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਮੂਲਕ ਨਿਨ੍ਹ ਨਾਮਵੁ ਊਨ੍ਨਤੀਕਰਿਸਲ੍ਪਡਲੀ ਮੁਤ੍ਤੁ ਨਿਨ੍ਹ ਭਛੋਯ ਪੁਕਾਰ ਏਲ੍ਲਰੋ ਸਮ੍ਧਿਦ੍ਵਿਯਾਗਲੀ.

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ

ਬਾਲਾਸ਼, ਦੋਵਰੀਗੇ ਸੇਰਿਦ੍ਵੁ; ਏਲ੍ਲਾ ਗੇਲੁਵੁ ਦੋਵਰ ਗੇਲੁਵੁ.

ಸೋಲ್ ಜರ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ

ನಿಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳು:

ನಾಮ್ ಜಪಾನ್: ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ

ಕಿರಾತ್ ಕರ್ಣಿ: ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು

ದಂಡ ಛಕಾನಾ: ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಮೋಚನೆ (ಮುಕ್ತಿ) ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತ ಸಮಾಜದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತತ್ವಗಳು ಸಿಖ್ ಜೀವನದ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ.

4 ನೇ ಗುರು ರಾಮದಾಸ್ ಜಿ ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ: ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು 305-306), ಅವರು ಸಿಖ್‌ನ ದೈನಂದಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣದ ಆಳವಾದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ:

ದಿನದ ಮೊದಲ ಕಾರ್ಯ: ಗುರುವಿನ ನಿಜವಾದ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರತಿದಿನ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ: ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗನೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರಿ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ದೈವಿಕ ಅಮೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿ: ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಾಮವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೌಕಿಕ ಮೋಹಗಳಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸಂಕಟ ಮತ್ತು ಆಂತರಿಕ ಕ್ಷೋಭೆಗಳು ದೂರವಾಗುತ್ತವೆ.

ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ಆಲೋಚಿಸಿ: ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ.

ಶಾಂತಿಯ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗು: ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನಲ್ಲೂ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುವ ಗುರುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಯು ಶಾಂತಿಯುತ ಮತ್ತು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕ ಆತ್ಮವಾಗುತ್ತಾನೆ.

ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ: ಗುರುವು ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸಿದವರಿಗೆ ಈ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಇತರರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ಅವರು ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇತರರನ್ನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಪರೂಪದ ಮತ್ತು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆತ್ಮಗಳು: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮರ್ಪಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅಪರೂಪ, ಆದರೂ ಅವರ ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆಯು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ: ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಜ್ಞಾನದ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿರುವವರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರವಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಹಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿನ ಹಿಂದೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರಿ.

ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ದರ್ಶನ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ತರ್ಕ, ಸಮಗ್ರತೆ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚಗಳಿಗೆ “ಅಲಂಕಾರ ರಹಿತ” ವಿಧಾನದಿಂದ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಸರಳತೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಿಖ್ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿ ಇರುವ ಕರ್ತವ್ಯದ (ಸಂಗತ್) ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಘರ್ಷವಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸುಮಾರು 500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿಯ ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಜೀವಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತರ (ವಾಹಗುರು) ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಸರಳವಾದ ನೇರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಸಹೋದರತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹರಡುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಏಕದೇವತಾವಾದದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಮಯ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳದ ಮಿತಿಗಳಿಗೆ ಒಳಪಡದ ಏಕೈಕ ಜೀವಿ ಎಂದು ದೇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ, ಪೋಷಕ, ವಿಧ್ವಂಸಕ ಮತ್ತು ಮಾನವ ರೂಪವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವತಾರ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರು ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ, ನೈತಿಕತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲು, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನೈತಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಉದಾರತೆ, ತಾಳ್ಮೆ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಣಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮಹಾನ್ ಗುರುಗಳ ಜೀವನವು ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಮೂಲವಾಗಿದೆ.

ಜನನ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಮುರಿದು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನ ವಾಗುವುದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿ ಎಂದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಗುರುವಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು.

ನಾಮ ಮಾರ್ಗವು ಭಗವಂತನ ದೈನಂದಿನ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಐದು ಭಾವನೆಗಳಾದ ಕಾಮ (ಆಸೆ), ಕ್ರೋಧ (ಕೋಪ), ಲೋಭ (ದುರಾಸೆ), ಮೋಹ (ಲೌಕಿಕ ಬಾಂಧವ್ಯ) ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರ (ಹೆಮ್ಮೆ)ಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು.

ಸಂಘದ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ನಿಯಮಿತ ಆಚರಣೆಗಳಾದ ಉಪವಾಸ ಮತ್ತು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ, ಶಕುನ್ ಮತ್ತು ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವುದಾಗಿದ್ದು, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಭಕ್ತಿ ಅಥವಾ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಇದು ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗ (ಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗ) ಮತ್ತು ಕರ್ಮ ಮಾರ್ಗ (ಕ್ರಿಯೆಯ ಮಾರ್ಗ)ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಒಂದು ಆಧುನಿಕ, ತಾರ್ಕಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನವು (ಗೃಹಸ್ಥ) ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಪಾಲನೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚಿಕ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆ ಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಭಕ್ತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಒತ್ತಡಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಲೋಭನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ದೂರವಿಡಬೇಕು. ಅವನು ವಿದ್ವಾನ್ ಸೈನಿಕನಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಸಂತನಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ "ಜಾತ್ಯತೀತ ಧರ್ಮ" ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೀಗಾಗಿ ಜಾತಿ, ಪಂಥ, ವಂಶ ಅಥವಾ ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರು ಸಮಾನರು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತದೆ. ಗುರುಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರಲ್ಲದೆ ಹೆಣ್ಣು ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ವಿಧವಾ ಪುನರ್ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪರ್ದಾ (ಮುಸುಕು ಧರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆಯರು) ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ದೇವರ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲು ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನು (ನಾಮ) ಧ್ಯಾನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮತ್ತು ದಾನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರ ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಕೆಲಸದಿಂದ (ಕಿರಾತ) ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಾನ್ವಿತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ, ಭಿಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಹೌದು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದಶವಂಧ್ (ಅವನ ಗಳಿಕೆಯ 10%) ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಿರುವವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದ ಜನರಿಗೆ ತೆರೆದಿರುವ ಪ್ರತಿ ಗುರುದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಉಚಿತ ಸಮುದಾಯ ಅಡುಗೆಮನೆ (ಲಂಗರ್) ಈ ಸಮುದಾಯ ಸೇವೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಆಶಾವಾದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನಿರಾಶಾವಾದದ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿ ಮತ್ತು ಗುರಿ ಇದೆ ಎಂದು ಗುರುಗಳು ನಂಬಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ವಯಂ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ,

ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಜವಾಬ್ದಾರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮಗಳಿಂದ ವಿನಾಯಿತಿ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥ, ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಶಾಶ್ವತ ಗುರುವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿದ ಇದು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಮಾನವ ಗುರುವಿಗೆ (ಅವತಾರ) ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ತತ್ವಗಳು, ಅದೇ ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅವರು ಸಹ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಬಹುದು, ಅಖಂಡ ಪಥದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು (ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿರಂತರ ಪಠಣ), ಕೀರ್ತನೆ (ಸ್ತೋತ್ರಗಳ ಸಾಮೂಹಿಕ ಗಾಯನ), ಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಿ (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮೊದಲ ಪ್ರಮುಖ ವಿಶ್ವ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಗುರು ನಾನಕ್ ಲಿಂಗ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು, ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಸಿಖ್ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸದ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಆಟವಾಗಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ" - ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಪುಟ 304

ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಪುರುಷರ ಸೇವೆ, ಭಕ್ತಿ, ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ನೈತಿಕ ಘನತೆ, ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂ ತ್ಯಾಗದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಸಿಖ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಪುರುಷ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಒಂದೇ ನಾಣ್ಯದ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಅವಲಂಬನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷನು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನ ಬೀಜದಿಂದ ಜನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಪುರುಷನು ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಕ್ಷತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪುರುಷನ ಯಶಸ್ಸು ಅವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹಿಳೆಯ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ. ಗುರುನಾನಕ್ ಹೇಳಿದರು: "[ಇವಳು] ಮಹಿಳೆ ಓಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾಳೆ " ಮತ್ತು ನಾವು " ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಮತ್ತು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು, [ಆಗ] ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಜರು ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ." SGGS ಪುಟ 473.

ಮೋಕ್ಷ: ಒಂದು ಧರ್ಮವು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ದೇವರನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅಥವಾ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮರ್ಥರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು

ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದರೆ ದೇವರು ಎಲ್ಲಾ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ, ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 605).

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ಮೇಲಿನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ, ದೇವರ ಬೆಳಕು ಎರಡೂ ಲಿಂಗಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರಿಬ್ಬರೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಪುರುಷನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು. 'ಕರೆಂಟ್ ಥಾಟ್ಸ್ ಆನ್ ಸಿಖಿಸ್ಮ್ (ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ವರ್ತಮಾನ ವಿಚಾರಗಳು)'ದಲ್ಲಿ ಆಲಿಸ್ ಬಸಾರ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,

"ಮೊದಲ ಗುರುಗಳು ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಪುರುಷನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇರಿಸಿದರು ... ಮಹಿಳೆ ಪುರುಷನಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಹುಡುಕುವಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರಳು".

ಮದುವೆ: ಗುರು ನಾನಕ್ ದೇವ್ ಗೃಹಸ್ಥನನ್ನು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದರು - ಗೃಹಸ್ಥನ ಜೀವನ, ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಿತ್ಯಾಗದ ಬದಲಿಗೆ, ಪತಿ ಮತ್ತು ಪತ್ನಿ ಸಮಾನ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಗವಂತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ದೇಶೀಯ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾದ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯು ದೇವರ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ರೂಪಕವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಯಿ ಗುರುದಾಸ್, ಆರಂಭಿಕ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಕವಿ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವಳ ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳು ಕುಟುಂಬದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭವಾಗಿದ್ದಾಳೆ, ಅವರ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದವಳು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಲುದಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಹಿಳೆ, ಪುರುಷನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅವನನ್ನು ವಿಮೋಚನೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾಳೆ. (ವಾರಣ, v. 16).

ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನ: ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ ಸಮಾನ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಗುರುಗಳು ದೀಕ್ಷೆ, ಸೂಚನೆ ಅಥವಾ ಸಂಗತ್ (ಪವಿತ್ರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವ) ಮತ್ತು ಪಂಗತ್ (ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುವುದು) ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ನಡುವೆ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸರೂಪ್ ದಾಸ್ ಭಲ್ಲಾ ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಮಾ ಪ್ರಕಾಶ್, ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಬಳಸುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಅವರು ಕೆಲವು ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಸತಿ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿರುದ್ಧ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಸಿಖ್ ಇತಿಹಾಸವು ಮಾತಾ ಗುಜ್ರಿ ಮಾಯ್ ಭಾಗೋ,

ಮಾತಾ ಸುಂದರಿ, ರಾಣಿ ಸಾಹಿಬ್ ಕೌರ್, ರಾಣಿ ಸದಾ ಕೌರ್ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಣಿ ಜಿಂದ್ ಕೌರ್ ಅವರಂತಹ ಅನೇಕ ಮಹಿಳೆಯರ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ, ಅವರು ಅವರ ಕಾಲದ ಘಟನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣ: ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಯಶಸ್ಸಿನ ಕೀಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮೂರನೇ ಗುರು ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ಎಲ್ಲಾ ದೈವಿಕ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ" (ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್, ಪುಟ 831).

ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಉತ್ತಮರಾಗಲು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಗುರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಮಿಷನರಿಗಳಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. 'ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸ್ಥಿತಿ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ, ಡಾ. ಮೊಹಿಂದರ್ ಕೌರ್ ಗಿಲ್ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ, " ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಬೋಧನೆಗಳು ಬೇರೂರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರು ಅಮರ್ ದಾಸ್ ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು."

ವಸ್ತ್ರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳು: ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಸುಕು ಧರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ವಸ್ತ್ರ ಸಂಹಿತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸರಳವಾದ ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಲಿಂಗವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

"ದೇಹಕ್ಕೆ ಅನಾನುಕೂಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ."
SGGS, ಪುಟ 16

ಹೀಗಾಗಿ, ಸಿಖ್ಖರು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತವೆ, ಯಾವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ ಮಹಿಳೆಯರು ಕಿರ್ಪಾನ್‌ಗಳು (ಕತ್ತಿಗಳು) ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ, ಇದು ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪುರುಷರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ..

SGGS ಉಲ್ಲೇಖ: ಗುರುನಾನಕ್ ಜಿ ಅವರು ಹೇಳುವಂತೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ, "ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆಯವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ನಡುವೆ, ಅವರ ಬೆಳಕು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ." Sggs ಪುಟ 223. ಮಹಿಳೆಯಿಂದ, ಪುರುಷ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ; ಮಹಿಳೆಯೊಳಗೆ ಪುರುಷನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ;

ಅವರು ಮಹಿಳೆಯೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಿಳೆ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತನಾಗುತ್ತಾಳೆ; ಭವಿಷ್ಯದ ಪೀಳಿಗೆಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಮೂಲಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತಾಗ, ಅವನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ; ಅವನು ಮಹಿಳೆಗೆ ಬದ್ಧನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಅದನ್ನು ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ? ಅದರಿಂದ ರಾಜರು ಹುಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯು ಮಹಿಳೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ; ಮಹಿಳೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. SGGG ಪುಟ 473

ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಗ್ಗೆ "ಓ ನನ್ನ ಕರ್ತರೇ, ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತು ವರದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು." ಶ್ರೀ ಗುರು ರಾಮ್ ದಾಸ್ ಜಿ, ಪುಟ 78, SGGG ನ 18 ನೇ ಸಾಲು

ಪರ್ದಾ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಗ್ಗೆ: " ನಿಲ್ಲು, ನಿಲ್ಲು ಓ ವಧು - ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಅದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟೋ ಮುಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ." ನಿನ್ನ ಮುಂಚೆ ತಮ್ಮ ಮುಖವನ್ನು ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡವರ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಡ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಂದೇ ಲಾಭ ಏನೆಂದರೆ, 'ಎಂಥ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮದುಮಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದು ಕೆಲ ದಿನಗಳು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, ಹಾಡಿ ಕುಣಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ಈ ಮುಸುಕು ನಿಜವಾಗುತ್ತದೆ. -ಪುಟ 484, SGGG ಮಹಿಳೆಯರು

ಮಹಿಳೆಯರು, ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು: "ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಹೋದರಿಯರು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಹಚರರೇ; ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪುಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಬನ್ನಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವಶಕ್ತ ಪತಿ ಭಗವಂತನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ" - ಗುರುನಾನಕ್, SGGG ಪುಟ 17.

"ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ಎಲ್ಲಾ ಇತರ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತವೆ, ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿರುವುದು ನೋವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ" - SGGG ಪುಟ 16

ಪೇಟದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಟರ್ಬನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 1500 ರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಗುರುನಾನಕ್ ಅವರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಟರ್ಬನ್ ಅಥವಾ "" "ಪಗಿ" ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪಗ್" ಅಥವಾ "ದಸ್ತಾರ್" ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದೇ ಬಟ್ಟೆಗೆ ವಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಿನ್ನ ಪದಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪದಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಧರಿಸುವ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ಇದು ಉದ್ದನೆಯ ಸ್ಕಾರ್ಫ್ ತರಹದ ಬಟ್ಟೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ತಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒಳಗಿನ "ಟೋಪಿ" ಅಥವಾ ಪಟ್ಟಾವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನದ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ; ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಅಥವಾ ಕೆಳ ಜಾತಿಯ ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕೂದಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಅವರು, ಐದು ಕೆ ಅಥವಾ ಐದು ನಂಬಿಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯಗೊಳಿಸಿದ್ದರೂ, ಇದು 1469 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗಿನಿಂದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಯಸ್ಸು ಪುರುಷರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಟರ್ಬನ್ ಧರಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಸಿಖ್ಖರು. ಸಿಖ್ ಪೇಟವನ್ನು ದಸ್ತಾರ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 'ದಸ್ತಾರ್' ಎಂಬುದು ಪರ್ಷಿಯನ್ ಪದ. ಇದರರ್ಥ 'ದೇವರ ಕೈ' ಅಂದರೆ ಆತನ ಆಶೀರ್ವಾದ.

ಸಿಖ್ಖರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪೇಟಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ, ಪೇಟವು ಗೌರವವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮೀಸಲಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮೊಘಲರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಮುಸ್ಲಿಮೇತರರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸುವುದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್ ಜಿ ಮೊಘಲರ ಈ ಸವಾಲನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ಉನ್ನತ ನೈತಿಕ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಅದನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಖಾಲ್ಸಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು "ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ" ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟ

ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಗುರು ಉದ್ವೇಶಿಸಿದಂತೆ ಪೇಟೆ ಧರಿಸಿದ ಸಿಖ್ ಯಾವಾಗಲೂ ಜನಸಂದಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾನೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸಂತ-ಸೈನಿಕರನ್ನು' ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು.

ಸಿಖ್ ಪುರುಷ ಅಥವಾ ಮಹಿಳೆ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಿದಾಗ, ಪೇಟೆವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಿಖ್ಖರ ತಲೆಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಪೇಟೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಸಿಖ್ಖರು ಧರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ವಸ್ತುಗಳು ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇವೆ - ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮರ್ಪಣೆ, ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ಧೈರ್ಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆ, ಆದರೆ!, ಸಿಖ್ಖರು ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾಪಕನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ, ವಿಧೇಯತೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಖಾಲ್ಸಾ ಗುರು ಗೋಬಿಂದ್ ಸಿಂಗ್.

ಮೇಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಧರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪದಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇದು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು'

ಪೇಟೆವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾವು ಸಿಂಹ್ ಮತ್ತು ಕೌರ್ ಎಂಬ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಉನ್ನತ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಯೋಜಿತ ಗುರುತು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಮಾನತೆ, ನಾಗರಿಕತೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ಶಾಶ್ವತತೆಯ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಮರ್ಪಿತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ಇದು ಇತರರಿಗೆ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ.

ಪೇಟೆವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾವುದನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪೇಟೆವನ್ನು ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನೀವು ಎದ್ದು ಕಾಣಲು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಆರು ಶತಕೋಟಿ ಜನರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. (ಸಿಖ್ಖೆಟ್ಟಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ)

ನಮ್ರತೆ ನಿಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಾರವಾಗಿದೆ

ನಮ್ರತೆಯು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಮುಖ ಮನೋಭಾವವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಸಿಖ್ಖರು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕು. ನಮ್ರತೆ ಅಥವಾ ವಿನಮ್ರತೆ ಪಂಜಾಬಿಯಲ್ಲಿ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವ ಪದಗಳಾಗಿವೆ. ನಮ್ರತೆಯು ಗುರ್ಬಾನಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲಾಗುವ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಪಂಜಾಬಿ ಪದವನ್ನು "ನಮ್ರತೆ", "ಜಿದಾಯ್" ಅಥವಾ "ವಿನಮ್ರತೆ" ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೇರೆಯವರಿಗಿಂತ ತಾನು ಉತ್ತಮ ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ವಿಚಲಿತನಾಗದ ಮನುಷ್ಯ.

ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪ್ರದೇಶ - ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಾಕ್ಯವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ

ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಲು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸಿಖ್ಖನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸದ್ಗುಣವು ಸಿಖ್ಖರೊಂದಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಬೇಕು. ಸಿಖ್ ಶಸ್ತ್ರಾಗಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ನಾಲ್ಕು ಸದ್ಗುಣಗಳೆಂದರೆ: ಸತ್ಯ (ಸತ್), ಸಂತೋಖ್ (ತೃಪ್ತಿ), ಕರುಣಾ (ದಯೆ) ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ್ (ಪ್ರೀತಿ).

ಈ ಐದು ಗುಣಗಳು ಒಬ್ಬ ಸಿಖ್‌ಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಲು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಗುರ್ಬಾನಿಯನ್ನು ಪಠಿಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗುರ್ಬಾನಿ ನಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ:

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಫಲವು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಡೆದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಅವರು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ನಿಧಿಯಾದ ದೇವರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಯು ನಮ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತದೆ. ಕರುಣಾಮಯಿ ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಹೃದಯವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮ ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಬಟ್ಟಲಿನಂತೆ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಗುರು ನಾನಕ್, ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೊದಲ ಗುರು:

"ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿ ಮತ್ತು ನಂಬಿ, ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಆಳವಾದ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಿ."- SGGGS ಪುಟ 4

"ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಿವಿಯೋಲೆಯಾಗಿಸಿ, ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ

ಭಿಕ್ಷುಪಾತ್ರೆಯಾಗಿಸಿ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಅಭಿಷೇಕಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಬೂದಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ." - SGGS ಪುಟ 6.

"ವಿನಮ್ರತೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಪದವು ಸೌಂದರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಲಿಸಲಾಗದ ಸೌಂದರ್ಯದ ರೂಪಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುತ್ತವೆ." SGGS ಪುಟ 8

"ನಮ್ರತೆ, ಔದಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪ್ರಜ್ಞೆಯು ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮತ್ತು ಮಾವ ಆಗಿದ್ದಾರೆ" - SGGS ಪುಟ 152.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪಯಣ

ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವಂತ ಗುರುವಾಗಿದ್ದು, ಇದು ಸಿಖ್ ಗುರುಗಳು, ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂತರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ದೇವರು ತನ್ನ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ದೈವಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾದ ಸಮಾಜದ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಠ್ಯವು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗೌರವಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ನೈತಿಕ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್‌ನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷರಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪಾತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಪುರುಷರಂತೆ ಅದೇ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಮಾನ ಅವಕಾಶದೊಂದಿಗೆ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಜಾತ್ಯತೀತ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಸಿಖ್ ಧರ್ಮವು ಸಮಾನತೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ನಮ್ರತೆ ಮತ್ತು ಉದಾರತೆಯ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವಲ್ಲೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಅಗತ್ಯ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ. ಸಿಖ್ ಧರ್ಮದ ಮೂರು ಮೂಲ ತತ್ವಗಳು ಎಂದರೆ ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ದೇವರ ಸ್ಮರಣೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಆತ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. ಅನುವಾದವು ಎಂದಿಗೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗುರು ಗ್ರಂಥ ಸಾಹಿಬ್ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ರೂಪಕಗಳ ಬಳಕೆಯು ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಹ್ಲಾದ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಂ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಓದಬೇಡಿ ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ದೇವರು ಒಬ್ಬರೇ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಿಲನವು ಮಾನವ ಜೀವನದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೈವಿಕ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಲುಪಿಸಬಹುದು. ನೀವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು walnut@gmail.com ಗೆ

ಇಮೇಲ್ ಮಾಡಲು ಮುಕ್ತವಾಗಿರಿ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಯಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಲು ನಾವು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ.